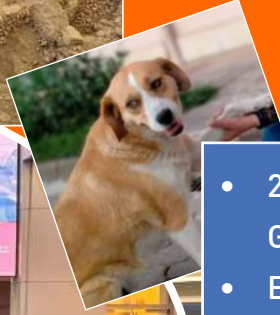

R@DYOAKTÜEL

Radyasyon Onkolojisinin Sesi

Mart 2025/1

- 25 Kasım Radyasyon Onkologları Günü
- Erol Evgin ile Röportaj
- Geçmişten Günümüze Portreler
- Kahve Arası
- ASTRO 2024
- GROG Haberleri
- Patili Dostlarımız
- Merkezlerimizden
- Kongrelerin Ardından
- Sahneden

Halaskargazi Caddesi
Şişlisarayı Apt. No:141
Kat:4 Daire: 8
Osmanbey / Şişli / İSTANBUL

Tel: 0212 219 63 82
0212 219 63 84
0538 011 40 15

Faks 0212 219 63 43
E-posta : trodderneği@gmail.com

R@DYOAKTÜEL

Çevrimiçi yayın

Yayın Yönetmeni

Dr. Uğur SELEK

Editör

Dr. Pervin HÜR MÜZ

Yayın Kurulu

Dr. Züleyha AKGÜN

Dr. Serap YÜCEL

Dr. Taylan BÜKÜLMEZ

Dr. Ertuğrul ŞENTÜRK

Dr. Gizem KAVAK

Dr. Burak TİLKİ

Grafik Tasarım

BAYT Yayıncılık

www.bayt.com.tr

info@bayt.com.tr

İçindekiler

Editörden.....	2
Başkandan.....	3
25 Kasım Radyasyon Onkologları Günü	5
Erol Evgin ile.....	9
Geçmişten Günümüze Portreler: Prof. Dr. Faruk ZORLU	12
Kahve Arası.....	15
ASTRO 2024'ten Haberler.....	17
GROG 2024 Yaz Buluşması: Bir Urfa Hikayesi	19
Patili Dostlarımız	21
Merkezlerimizden: Antalya Şehir Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Kliniğinin Açılışı	28
TROD Bursuyla Yurtdışı Deneyimi.....	30
Kongrelerin Ardından.....	40
Sahneden.....	44

Editörden...

Sevgili Radyoaktüel Okurları,

Yeni yılda yeni sayımızla sizlere merhaba demenin heyecanı içindeyiz. Bu sayımızda son zamanlarda yapılan önemli toplantılardan kısa notlar, sizden gelenler ve birbirinden ilginç röportajlarımız var. Dergimizin bu ayki özel röportajını Sayın Erol Evgin ile gerçekleştirdik. Kendisine ve ekibine çok teşekkür ederiz. Ayrıca radyasyon onkoloji alanında başarıları ile tanıdığımız değerli meslektaşlarımızın iş hayatı dışındaki ilginç hobilerini ve size mesajlarını da iletacağız. Ve patili dostlarımız, onlar için de özel bir yazımız var.

Ekip olarak heyecanla hazırladığımız sayımızı umarım beğenerek okursunuz.

Saygı ve sevgilerimizle,

Prof. Dr. Pervin Hürmüz

Başkandan...

Sevgili Meslektaşlarım,

Derneğimizin en güçlü yönlerinden birisinin akademik yapımız olduğunu biliyorsunuz; mesleğe yeni katılan gençlerimize ve gelişen teknoloji yanında kişiselleştirilmiş tıp kavramıyla sürekli iç içe olan tüm meslektaşlarımıza katkı sağlayabilmek için hem yönetim kurulumuz hem çalışma grubu başkanlarımız sürekli güncellenen eğitim programlarımızla canla başla çalışıyoruz.

Bununla birlikte, yoğun çalışma hayatımız içinde, zamanın hiçbirimizi dinlemeyen temposunda nefeslenmek ve bir araya gelmek için fırsatlar oluşturmaya çalışıyoruz. Birbirimizi ne kadar çok görürsek, tanırsak, etkileşirsek camiamızın kendine has bilinçli, duyarlı, kollayan, yapıcı ve sıcak ortamının gençlerimizin kaynaşmasına, uyum sağlamasına ve aidiyet hissetmesine, büyüklerimizin de bu ortamdan aldıkları heyecan ve şevkle gençlerin geleceğe yürüyüşünde destek ve ışık olacağına inanıyoruz. Radyoaktüel, bu sayısıyla da sizleri gülümsetecek ve daha çok bir arada olmak için ilham verecektir.

Birlikteliğimizi ve mesleki konumumuzu multidisipliner ortamda ileri taşımak için tüm yönetim kurulu, çalışma grubu organlarımız ve üyelerimizin el ele vermesi bilinciyle, Ulusal Radyasyon Onkolojisi Kongremizi 9-13 Nisan 2025 tarihleri arasında yavru vatan Kıbrıs'ta gerçekleştirmek için yola çıktığımızı söyleyerek, mümkün olan en fazla katılımı, bilimsel olarak önümüzü aydınlatacak ve birlikteliğimizi pekiştirecek örnek bir kongre için tüm üyelerimizi Kıbrıs'a davet ediyoruz.

Sağlığınız, mutluluğunuz, keyif ve huzurunuz sürekli olsun...

Prof. Dr. Uğur Selek

25 Kasım Radyasyon Onkologları Günü

Dr. Gizem KAVAK

■ 2021 yılından itibaren her 25 Kasım, "Radyasyon Onkologları Günü" olarak kutlanmaktadır. Bu özel gün, radyasyon onkologlarının kanser tedavisindeki rollerini daha geniş kitlelere tanıtmak ve farkındalık yaratmak amacıyla bir fırsat sunar. Kasım ayı boyunca düzenlenen etkinlikler, hastaların radyoterapi hakkında daha fazla bilgi edinmelerini ve tedavi sürecine dair doğru bilgilere ulaşmalarını sağlamayı hedefler. 25 Kasım'ın seçilmesinin nedeni ise Türk Radyasyon Onkolojisi Derneği'nin bu tarihte, 1993 yılında kurulmuş olmasıdır. Ayrıca Kasım ayı, radyasyon onkolojisi disiplini açısından tarihi bir öneme sahiptir. X-ışınlarının keşfi ile Marie Curie'nin

doğum gününün aynı aya denk gelmesi nedeniyle, Kasım ayı "Radyasyon Onkolojisi Farkındalık Ayı" olarak da kutlanmaktadır.

Kasım ayı boyunca yapılan farkındalık çalışmaları, bu alandaki güncel gelişmeleri, tedavi yöntemlerini ve hastalar üzerindeki etkileri topluma duyurmak amacıyla çeşitli etkinliklerle desteklenir. Özellikle, kanser tedavisinde kullanılan radyoterapinin faydaları ve potansiyel riskleri hakkında doğru bilgilere ulaşılması sağlanarak, halkın bu konuda bilinçlendirilmesi amaçlanır.

5

Biz Bu Sene Radyasyon Onkologları Gününde Ne Yaptık?

■ Türk Radyasyon Onkolojisi Derneği bu sene 25 Kasım Pazartesi gününe denk geldiği için 24 Kasım Pazar günü Ankara'da bir program düzenledi. Farklı illerden birçok meslektaşlarımızla önce güzel bir kahvaltı yaptık ve takiben 'Kanser Tedavisinde Beslenme Toplantısı'na katıldık. Dernek Başkanımız Prof. Dr. Uğur Selek Hocamızın günün anlam ve önemini belirten açılış konuşmasının ardından çok verimli geçen kanser ve beslenme konulu iki oturum gerçekleştirildi. Kanser tedavisi gören hastaların beslenmesinin de en az tedavi kadar önemli olduğunun bir kez daha vurgulandığı toplantıda her hastanın bu yönden de ayrıntılı olarak değerlendirilmesi ve önleyici tedbirlerin de alınması gerekliliği anlatıldı. Egzersizin de ihmal edilmemesi gereken ve iyilik halini arttıran bir faktör olduğunu konuştuk.

Ardından sosyal program çerçevesinde Ulus'taki tarihi ilk ve ikinci Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) binalarına rehber eşliğinde ziyaret gerçekleştirildi. Ziyaretlerimiz esnasında cumhuriyetimizin ilk yıllarında önemli kararların alındığı bu yerleri görmek ve hikayelerini dinlemek bizi oldukça etkiledi. Türk hekimler olarak çok şey borçlu olduğumuz Ata'mız ve değerli silah arkadaşlarımızın büyük emeklerle kurduğu bu cumhuriyetin birer neferi olarak hepimiz hem çok duygulandık hem de gururlandık. Bu değerli mirası gelecek nesillere de aktarmak için elimizden gelen tüm çabayı sarfetmemiz gerektiğini bir kez daha hissettik. Bilimsel, sosyal ve tarihi açıdan dolu dolu geçen bu özel günün yıllarca büyük bir coşkuyla kutlanacağına eminiz.

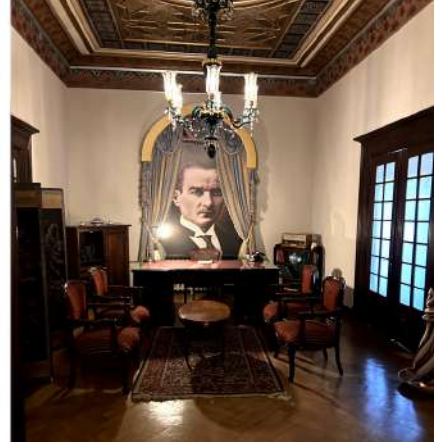
6

1. Meclis Binası (Kurtuluş Savaşı Müzesi)

Ankara Ulus meydanında bulunan I. Türkiye Büyük Millet Meclisi binasının inşasına, 1915 yılında başlanmıştır. İlk İttihat ve Terakki Cemiyeti kulüp binası olarak tasarlanmış binanın planı evkaf mimarı Salim Bey tarafından yapılmış, inşasına ise kolordunun askeri mimarı Hasip Bey nezaret etmiştir. Türk mimari stilinde olan iki katlı binanın en belirgin özelliği duvarlarında Ankara taşı kullanılmış olmasıdır. Meclisin, 23 Nisan 1920'de bu binada toplanması kararlaştırıldığında henüz bitirilmemiş olan bina, milli bir heyecanın eseri olarak milletin katkısıyla tamamlanmıştır.

23 Nisan 1920 ile 15 Ekim 1924 tarihleri arasında TBMM olarak kullanılan bina, daha sonra Cumhuriyet Halk Fırkası Genel Merkezi olarak kullanılmıştır. Bununla birlikte Ankara Üniversitesi

1. Meclisten Görüntüler

Hukuk Fakültesinin temeli olan Hukuk Mektebi burada kurulmuş, bina mektebe kısa bir süreliğine ev sahipliği yapmıştır. 1957 yılında Millî Eğitim Bakanlığı Komisyonunca alınan kararla müzeye dönüştürülmek üzere çalışmalara

başlanmış ve 23 Nisan 1961 tarihinde "Türkiye Büyük Millet Meclisi Müzesi" adıyla halkın ziyaretine açılmıştır. 23 Nisan 1981 tarihinde ise "Kurtuluş Savaşı Müzesi" adını almıştır.

2. TBMM Binası (Cumhuriyet Müzesi)

Bina, "Birinci Ulusal Mimarlık Akımı" öncülerinden mimar Vedat Tek tarafından, 1923'te Cumhuriyet Halk Partisi binası olarak inşa edildi. İlk Türkiye Büyük Millet Meclisi binasının meclise yetersiz gelmesi nedeniyle Atatürk'ün talimatıyla meclis binası olarak düzenlendi. 18 Ekim 1924'ten itibaren de meclis binası olarak hizmet vermeye başladı. Selçuklu ve Osmanlı bezeme motiflerinin yer aldığı tavan süslemeleri; kemer, saçak ve çinileriyle cumhuriyet dönemi mimarisini yansıtan bu yapı, işlevini 1960 yılında kadar sürdürdü. 1924-1960 yılları arasında Atatürk ilke ve inkılaplarının gerçekleştirildiği; Cumhuriyetimiz'in gelişmesi için çok önemli çağdaş kararların alındığı; çağdaş yasaların çıkarıldığı uluslararası alanda Türkiye'nin etkinliğini ve saygınlığını artıran antlaşmaların yapıldığı; çok partili sisteme geçişin sağlandığı önemli bir yapıdır. 30 Ekim 1981 tarihinde Cumhuriyet Müzesi olarak ziyarete açılmıştır.

2. Meclisten Görüntüler

Bu güzel toplantı ve anlamlı ziyaretleri organize eden ve meslektaşlarımızı bir araya getiren derneğimize teşekkür eder 2025'te yeniden buluşmayı dileriz. ■

Kaynak: <https://www.ktb.gov.tr>

Erol Evgin ile...

Dr. Pervin HÜR MÜ Z

31 Aralık gününün soğuk Ankara'sında yeni yıl dileği kabul olan bir çocuk sevinciyle Erol Evgin'le buluşmaya gittim. Yıllara meydan okuyan, bir dönemin değil her dönemin sevilen, saygı duyulan, başarılı sanatçısı olmanın sırrı neydi? Adını duyan herkesin sevgiyle ve gülümseyerek uzaklara dalmasının, sesiyle kalbimize doğrudan giden yol bulmasının elbet bir sırrı vardı. Bunu tanıdıkça, konuştukça ve gözlemleyince anladım ama size anlatacak kelimeleri bulamadım. Bu bir sevgi, dinginlik ve bilgelik enerjisi diyebilirim ama yine yeterli olmaz. Bir de işine karşı saygısı, titizliği ve mütevazılığı var ki hepimizin örnek alması lazım. Yıllardır şarkılarıyla, oyunculuk ve sunuculuk alanında yaptıklarıyla, nezaketi ve saygın duruşuyla hepimizin gönlünde taht kuran değerli konduğumuz Erol Evgin'e röportaj isteğimizi kabul ettiği için çok teşekkür etmek istiyorum.

Sanat ile geçen 55 yıl, kalbimize dokunan hatıraları olan yüzlerce şarkı, rengarenk müzikaller, filmler, başarılı TV programları... Genç yaşlı demeden birçok kuşağa hitap ediyorsunuz, sizi severek dinliyorlar ve 'Erol Evgin' deyince herkesin aklına gelen şarkılar ve hoş bir gülüş var var. Bunun sırrı nedir?

Değerli övgülerinize teşekkürler... Bir sırrım yok!.. Sevgi dolu bir aile ortamında büyüdüm, iyi okullarda okudum, 55 yıldır hayatta en sevdiğim işi yapıyorum.

Mutlu bir ailem, sevdiğim dostlarım, en değerlisi de konserlerimde şarkılarımı benimle birlikte söyleyen sevenlerim var. Daha ne ister insan, "hoş" dediğiniz gülüş bundandır.

Müzik hayatınıza 45'lik plaklarla başlamıştınız, kaset, CD derken günümüzde geldiğimiz noktada her şey online. Siz bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

55 yıl içinde ses taşıyıcıları neredeyse her 10 yılda bir değişti. 78 devirli taş

plaklarla başlayan müzik kayıtları LP'ler, 45' likler, kasetler, kartuşlar, CD'ler derken, günümüzde her şey online oldu. Ses taşıyıcıları değişti; ama duygular ve o duyguları dile getiren şarkılar değişmedi.

Şimdi herkes cep telefonlarından müzik dinliyor. Öyle veya böyle müzikseverlerle buluşuyoruz. Bir de hala pikaptan müzik dinleyenler var ki ben de onlardan biriyim. Günümüzde uzunçalar plaklar rağbet görüyor. Biz de şarkılarımızı LP olarak bastırıp koleksiyonerlerle buluşturuyoruz.

Müzikte dijitalleşme hakkında ne düşünüyorsunuz? Tecrübelerinize dayanarak geleceği nasıl öngörüyorsunuz? Sizce müzikte duyguyu kaybediyor muyuz?

Teknolojinin karşısında durmak imkânsız. Müzikte dijital kayıtlar birçok kolaylığı beraberinde getiriyor. Dijital kayıtlar sayesinde neredeyse herkes şarkı söyler hale geldi. Ama analog kayıtların tadı ve derinliği bambaşka...

Duyguya gelince, duygular pek değişmez; ama dile getirme şekli değişiyor. Günümüzde daha hızlı ve gürültülü bir kent yaşamının karşılığı olarak müzik de yüksek volüm ve tempolarla farklı bir yere evriliyor.

Yıllara meydan okuyorsunuz. Sizi her zaman sahnede çok fit ve enerjik görüyoruz. Bunun sırrı nedir? Düzenli spor yapıyor musunuz? Özel bir beslenme programınız var mı? Sahne öncesi özel bir hazırlığınız olur mu?

Övgülerinize teşekkürler. Enerjim şarkı söylemeyi çok sevmemden geliyor. Sağlığıma elden geldiğince dikkat ediyorum. Sağlıklı besleniyorum,

hemen her gün temiz havada uzun ve tempolu yürüyüşler yapıyorum. Yazın her gün yüzüyorum. Mutlaka 8 saat uyku uyuyorum.

Konser günümü dinlenerek geçiririm. 1 saat şan çalışırım, sesimi ısıtıyorum ve konsere hazırlarım kendimi. Kulise erken gelir, sound check yapar ve her şeyi kontrol ederim. Sahneye 5-6 saat açlıkla çıkarım. Sahneden sonra da bir keyif çorbası içerim.

'Altın Düetler' çok beğenildi. Bunun gibi yeni projeleriniz var mı?

"Altın Düetler" ülkemizin en değerli kadın sesleriyle gerçekleştirdiğim iki albümlük bir projeydi, beni ve müzikseverleri çok mutlu etti. "Altın Düetler"den sonra, pandemi döneminde "Sevdiklerim" adıyla 2 akustik albüm daha yaptım. Sevdiğim; ama daha önce yorumlamadığım, hepimizin bildiği şarkılardan oluşan 2 albüm...

Siz ayrıca mimarsınız. Mimar olmanız size sanat hayatınızda nasıl bir fayda sağladı?

Mimarlık, babamın deyişiyle kolumda "altın bilezik" oldu. İki önemli yarar sağladı bana: İlki, mimarlık analiz ve sentez yapma özelliği yüksek bir meslektir. Mimarlıktaki düşünce sistematüğini sanatımda uyguladım. İkincisi ise, 55 yıllık sanat yaşamımda, müziğimden ödün vermek zorunda kaldığım zamanlarda sahnelerden uzaklaştım, benim gibi mimar olan eşimle beraber mimari ofisimizde çalışarak sıkıntılı dönemleri atlattık. Daha sonra müzikteki yolculuğuma devam ettim.

Yapmaktan en keyif aldığınız hobiniz nedir?

Resim!.. Mimarlığın dışında özel resim eğitimi aldım, 25 yıldır resim yapıyorum ve resim yapmak beni çok dinlendiriyor. Birkaç kez de sergi açtım. Bu yıl hocam Devrim Erbil'le "Yan Yana" adlı sergimizi Ankara, Eskişehir ve Kuşadası'nda açtık. Önümüzdeki yıl sergiyi Mersin ve Sofya'ya taşıyacağız.

Bugünkü aklınız ve tecrübenizle 55 yıl önceki 'Erol Evgin'e ne demek isterdiniz?

"Gençliğinin kıymetini bil!" derim.

Dergimizin okurları kanser tedavisi yapan radyasyon onkologları... Onlara bir mesajınız veya tavsiyeniz var mı?

Değerli radyasyon onkologları dostlarım, yaşamsal önemde bir mesleki dalda insanlara umut oluyor, tıbbi ve moral destek veriyorsunuz. Kısaca cennetliksiniz!.. ■

Geçmişten Günümüze Portreler:

Prof. Dr. Faruk ZORLU

Dr. Burak TILKI

Öncelikle hoş geldiniz hocam, değerli vaktinizi bizlere ayırdığınız için teşekkür ederek röportajımıza başlamak istiyorum. Nasılsınız, iyisinizdir umarım?

Teşekkür ederim, gayet iyiyim.

Hekimliğe başladığınız ilk zamanlar ile günümüz şartlarını karşılaştırdığınızda - özellikle radyasyon onkolojisi alanında - teknolojik ve bilimsel ilerlemeyi nasıl değerlendirirsiniz?

Dağlar kadar fark var! Mesleğe başladığım zaman ile şu an arasında radyasyon onkolojisinde - gerek uygulamalar gerekse teknolojik gelişmeler açısından - kelimeler ile ifade edilmesi zor ilerlemeler kaydedildi. Kısaca özetleyecek olursak 2 boyutlu tedaviden 3 boyutlu tedaviye, 3 boyutlu tedaviden yoğunluk ayarlı RT (YART) 'ye geçildi. Şimdi adaptif tedavileri konuşuyoruz. Görüntüleme yöntemleri tedavinin tüm aşamalarında günlük yaşantıya girdi, bunlar sayesinde organ hareketlerinin üstesinden gelebiliyoruz. Radyo-cerrahinin ilk zamanlarında klinikte kullandığımız lineer akseleratörü modifiye ederek gece saatlerinde stereotaktik RT (SRS) yapmaya başlamıştık, ancak sonrasında SRS ve SBRT'ye özel cihazlar üretilmeye ve kliniklerde rutin kullanılmaya başlandı. Zaman içerisinde bilgiye ulaşım ise işin tamamen ayrı bir boyutu. Başka bir zaman fırsat bulursak kütüphane anılarından bahsedebiliriz.

Radyasyon onkolojisinin geleceğinin de teknolojik gelişmelere paralel olarak önünün açık olduğunu düşünüyorum. Bilindiği üzere teknolojik gelişmeler önce sağlık alanında, eş zamanlı olarak

da uzay ve savaş sanayiinde uygulanıyor. Şu anda sözü edilen gelişmelerin de yakın zamanda karşımıza çıkacağını bekliyorum. Yapay zekanın işin içine girdiği adaptif tedaviye olanak sağlayan sistemler ve hibrit tedavi cihazları bu işin günümüzdeki temsilcileri. Bunlara alıcı gözle bakarsak geleceğin nerede olduğu az çok anlaşılabilir.

Artık günümüzde bilgiye erişim çok kolay, bunun da ötesinde hayatımıza giren bir 'yapay zeka' gerçeği var. Tüm bu gelişmeler mesleğimizin önemini azaltabilir mi? Bu bağlamda radyasyon onkolojisinin geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Aslında "makine öğrenmesi, derin öğrenmeyi de içeren yapay zeka" radyasyon onkolojisi günlük pratiğinde bu kadar popüler olmadan önce de kullanılmaya başlanılmıştı. Bizler bu kavramlara daha hakimiz. Daha da ötesinde konturlama ve planlama sistemlerimize bu altyapı girmişti. Günümüz rutinine göre bakarsak yapay zeka teknolojisinin ilerlemesi ile doktorun iş yükünün azalacağı kesin. Diğer taraftan bu teknoloji sayesinde günlük pratiğimize girecek olan bireyselleştirilmiş tedavi kavramı gibi değişikliklerin iş yükünü artırmayı kaçınılmaz. Artık rutine girmeye başlayan moleküler veriler, "radiomics" verileri gibi bilginin üstesinden ancak bu teknoloji sayesinde mümkün olacaktır. Bu imkana sahip olabilecek merkezlerde, iş yükü azalmaz. Belki özel sektörde, ilk zamanlarda doktor ve fizikçi sayısı tekrar bir değerlendirilmeye alınabilir ama bu gerçekçi değil fırsatçı bir yaklaşım olur.

Özellikle son yıllarda TUS kontenjanlarındaki artışlar nedeniyle radyasyon onkolojisi eğitime başlayan asistan sayısı da giderek artıyor. Sizce bu artış fazla mı, normal mi?

Burada önemli nokta sayıdan çok nitelik. Ancak ülkemizdeki diğer meslek gruplarına baktığımız zaman radyasyon

Herkes doktor olabilir, çok iyi de doktor olabilir ama herkes iyi hekim olamaz. Gençlere naçizane tavsiyem 'iyi hekim' olmaya çalışınlar. Ayrıca hayatta her şey meslekte değil, yaşamı ıskalamamalarını öneririm.

onkolojisinin çok daha korunaklı bir yapıda olduğunu ve kaliteden mümkün olduğunca ödün vermeden yoluna devam etmekte olduğunu görmekteyim, bu da benim çok hoşuma gidiyor. Tabii bunda derneğimizin çok büyük katkısı var. Benim aktif olarak dernekte yer aldığım dönemden beri süregelen konturlama kursları, radyobiyoji ve radyofizik kursları, yeterlilik sınavı gibi eğitimde standardizasyonu amaçlayan birçok program günün koşullarına göre geliştirilerek başarıyla devam ediyor.

Tıpta uzmanlık eğitimi alan kişi ne olursa olsun öğrencidir, bu nedenle bence kliniğin iş yükünü azaltmak için uzmanlık öğrencisi sayısını artırmak doğru değildir. Sayı belirlemede birçok etmen devreye girmektedir ve bunların önemli bir kısmında eğitimi veren merkezlerin söz hakkı bulunmamaktadır.

Uzun yıllar Hacettepe Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak çalıştınız. Duayen bir büyüğümüz olarak genç meslektaşlarınıza önerileriniz nelerdir?

Açıkçası kendimi bu konuda yetkin hissetmem. Herkesin koşulları farklıdır ve farklı koşullar farklı öneriler getirir. Ne olursa olsun mesleğimiz 'doktorluk', bu meslek tanımı 'hekimliği' de içeriyor. Herkes doktor olabilir, çok iyi de doktor olabilir ama herkes iyi hekim olamaz.

Gençlere naçizane tavsiyem 'iyi hekim' olmaya çalışınlar. Ayrıca hayatta her şey meslekte değil, yaşamı ıskalamamalarını öneririm. Ailelerine, çocuklarına, kendilerine ayıracakları zamanlar çok önemli, bu güzel zamanları ellerinden geldiğince kullanmaya çalışmalarını öneririm.

Akademik hayatta keşke dediğiniz bir alan var mı? Gençlere keşke dememeleri için tavsiyeniz olur mu? Ya da hayatta her zaman bir eksik var mıdır?

'Keşke' kelimesine ne anlam yüklediğimize bağlı olarak cevabım değişebilir. Pişmanlık anlamında ise ben kişilik olarak pişmanlığı pasifizm olarak görüyorum ve sempatik bakmam. Ama 'keşke' kelimesi bir hatadan ders çıkartmak anlamında ise bunun yapılması gereken bir şey olduğunu düşünüyorum. Çünkü aynı hatayı tekrarlamamanın başka bir yolu yok!

Yurtdışında brakiterapi eğitimi almıştınız. Ülkemizde brakiterapinin durumunu nasıl görmektesiniz? SBRT'nin oldukça yol aldığı ortamda brakiterapinin sahasının gelişmesi için çabalamak gerekli midir? Önündeki engeller nelerdir? Çözüm önerileriniz neler?

Brakiterapi radyasyon onkolojisinin güzel bir alt dalı ve yaşatılması gerektiğine tüm

yüreğimle inanıyorum. Brakiterapide de önemli teknolojik gelişmeler yaşandı. Radyum iğnelerinden mikro kaynaklara geldik. İki boyutlu brakiterapiden artık 3 boyutlu, MR tabanlı brakiterapilere geçildi ve bu gelişmeler de klinik sonuçlara olumlu anlamda yansıdı. Tabii ki zor bir iş ve ciddi emek verilmesi gereken bir alan. İlerde bununla uğraşmalar bile uzmanlık öğrencilerinin mutlaka brakiterapi eğitimi alması gerektiğini düşünüyorum. Ayrıca brakiterapi radyasyon onkolojisinde cerrahi girişim yapmak isteyen hekimlerin kendini tanımladığı bir alandır. Planlama aşamasını dozimetrik olarak diğer eksternal tedavi seçenekleri ile karşılaştırabilirsiniz ama bence çoğu zaman bu kağıt üzerinde kalır, brakiterapinin sahip olduğu doz dağılımı avantajı tedavide radyasyon onkolojuna ve hastaya seçenek sunar. İnterstisyel uygulamaların birkaçı prostat örneğinde olduğu gibi yerini giderek SBRT'ye bırakacaktır düşüncesindeyim.

Radyasyon Onkolojisi eğitim programını düzenleyeseydiniz, şimdiki programa neler eklemek isterdiniz? Sizce eğitimimizde eksik olanlar nelerdir?

Merkezi otoritenin (YÖK) asistan-merkez dağılımını sağlıklı yapması gerekir. Ayrıca SBRT'nin de tıpkı brakiterapi

gibi ayrı bir eğitimi olması gereken bir alt dal olduğunu düşünüyorum. SBRT’de özellikle kesitsel ve fonksiyonel anatominin çok iyi bilinmesi gerekiyor, bu konuda hala alınması gereken yol olduğu kanaatindeyim.

Sizinle çalışma şansına sahip olan bir öğrenciniz olarak özellikle resim ve fotoğrafçılık ile ilgilendiğinizi biliyorum. Sanata ilginiz nasıl başladı? Örneğin fotoğraftaki kompozisyon kurma ile radyoterapi planı yapma aşamaları ile benzerliği var mı acaba?

Kendimi bildim bileli keyif aldığım, severek yaptığım uğraşlar bunlar. Yoğun çalışma temposundan bir kaçış alanı oldu benim için. Aslında ben karikatür ile başladım çizime, ödül falan almışlığım vardır yarışmalarda. Şu anda sulu boya yapıyorum, öncesinde yağlı boya yapıyordum. Resimden önce

fotoğrafçılığa başladım ve fotoğrafçılıkta ‘ışığı’ öğrendim. Işık ve gölgeyi bilmezseniz düzgün bir resim yapma veya fotoğraf elde etme şansınız yoktur.

Tıpkı resim ve fotoğraf gibi RT’de öncesinde bir planlama gerektiriyor. Bir resmi önce kafamda kurguluyorum, sonrasında tuvale veya kâğıda döküyorum. RT planlamada da bir hedefinizin olması lazım. İşe başlarken elinizdeki imkanlar dahilinde önceden ne yaptığınızı bilmeniz ve kafanızda planlamanız lazım.

İronik bir soru sormak isterim hocam, hayata bakışınızı anlamak için; 2x2 kaç eder?

Her zaman 4 eder! Hayatta bazen gri bölgeler ve esnek alanlar vardır, ancak bazı kesin doğruları kabul etmezseniz hedefi de doğru bulamazsınız. Bu nedenle her koşulda $2 \times 2 = 4$ olmalıdır.

Kendimi “ algı gerçektir ” diyerek ortada dolaşırken düşünemiyorum.

Çok yakın zamanda emekli oldunuz. Gelecek ile ilgili planlarınız nelerdir?

Artık uzun erimli plan yapmamayı öğrendim! Sevgili eşim ile birlikte güzel vakitler geçirmeyi, uzakta yaşayan çocuğumla daha sık görüşmeyi ve sağlığımı korumayı umuyorum. Yoğun çalışma döneminde yapamadığım şeyleri elimden geldiğince yapmaya çabalıyorum.

Değerli vaktiniz bizlere ayırdığınız için tekrar çok teşekkür ederiz hocam, sizinle sohbet etmek büyük bir keyifti. Sevdiklerinizle ve ailenizle nice sağlıklı ve mutlu yıllar dileriz.. ■

Kahve Arası

Dr. Serap YÜCEL

Dr. Icro Meattini: Beyni ve kalbi arasında dengede bir İtalyan

Neden radyasyon onkolojisini seçtiniz? Hatta neden doktor olduğunuz diye sorsak?

Çok küçük yaşlarda sorulduğunda bile doktor olmak istediğimi söylemişim. Böyle böyle tıp fakültesine kadar geldim. Tıp fakültesinde iken pediatrist olmak istedim. Ancak bulunduğum Floransa'da çok güçlü onkoloji merkezi ve yönetimi var. Bu merkezde ayrı medikal onkoloji bulunmamakta hem lokal hem de sistemik tedaviler beraber tek bölüm içerisinde uygulanmakta. Herkesin tavsiye ettiği bu merkezin yönetimi de benim onlarla çalışmamı isteyince onkolojiye karar verdim. Böylece ilk 4 yıl

hem sistemik hem lokal tedavi eğitimini beraber aldım. Sonrasında da 2 yıl fellow olarak çalıştım. Süreç bittiğinde onlarla devam etmemi istediler ve meme ünitesinin başına geçmem için teklifte bulundular. Ben de kabul ettim ve meme bölümünde çalışmaya devam etmekteyim.

Meme kanseri tedavisinde önemli araştırmalarda yer almaktasınız. Genç radyasyon onkologları için önerileriniz neler olur?

Kendi ülkeniz dışındaki merkezlerde tecrübe edinmenin önemli olduğunu düşünmekteyim. Bu konuda ESTRO ve

“İngilizce konuşulmayan ülkelerde o dili bilmiyor iseniz hastalar ile anlaşılma problemi ortaya çıkabilir. O zaman o bölgenin dilini öğrenme gereksinimi olabilmektedir. Böyle durumlar için önerim araştırma projelerinde yer almak olacaktır. Data toplayıp kaydettiğiniz ve ülkenize döndüğünüzde yazma imkanı bulacağınız bir projenin böyle bir süreçte en faydalısı olacağını düşünmekteyim.”

16

diğer enstitülerin programları olduğunu biliyorum. Genelde programlar en az 3 aylık olmakta. Floransa Üniversitesi için de böyle bir program var, tabii maddi durum önemli. En önemlisi de anlamak ve anlaşılma için çok iyi yabancı dil bilmek, paylaşımlar açısından çok önemli. Çoğunlukla akademik ortamlar İngilizce olduğundan İngilizceyi çok iyi anlamalı ve konuşabilmeniz gerekli diye düşünüyorum. İngilizce konuşulmayan ülkelerde o dili bilmiyor iseniz hastalar ile anlaşılma problemi ortaya çıkabilir. O zaman o bölgenin dilini öğrenme gereksinimi olabilmektedir. Böyle durumlar için önerim araştırma projelerinde yer almak olacaktır. Data toplayıp kaydettiğiniz ve ülkenize döndüğünüzde yazma imkanı bulacağınız bir projenin böyle bir süreçte en faydalısı olacağını düşünmekteyim.

Dr. Icro Meattini kimdir?

■ İtalya'nın Floransa kentindeki Floransa Üniversitesi Hastanesi Onkoloji Bölümü Radyasyon Onkolojisi Birimi'nde klinik ve radyasyon onkoloğu olarak görev yapmaktadır. Polikliniklerin ve Klinik Araştırmalar Birimi'nin sorumlusu, ayrıca Meme Kanseri Multidisipliner Ekibi'nin (MDT) Klinik Onkoloji grubu ile Meme Ünitesine liderlik etmektedir. Floransa Üniversitesi Klinik ve Deneysel Biyomedikal Bilimler “Mario Serio” Bölümü'nde doçent olarak da görev yapmaktadır.

Dr. Meattini, 'European Society for Radiation Oncology' (ESTRO), 'European Organization for Research and Treatment of Cancer' (EORTC) ve 'Italian Association of Radiotherapy and Clinical Oncology' (AIRO) derneklerinin aktif bir üyesidir. ESTRO ve EORTC ağında aktif bir rol oynamaktadır ve şu anda EORTC Meme Kanseri Grubu'nun (BCG) Yönlendirme Komitesi ve Radyasyon Onkolojisi Bilimsel Konseyi'nin (ROSC) üyesi olarak görev yapmaktadır. AIRO Meme Kanseri Grubu'nun Başkanlığını yapmış ve Clinical Oncology Breast Cancer Group (COBCG) kurucusu olmuştur.

Başlıca ilgi alanları meme kanseri, multimodal tedaviler, oligometastatik hastalık, sağlık ile ilgili yaşam kalitesi, kardiyak toksisitenin önlenmesi, hipofraksiyonasyon, kısmi meme ışınlaması, klinik deneme araştırmalarıdır. 220'den fazla hakemli uluslararası makalenin yazarı ve birkaç faz 2-3 çalışmanın baş araştırmacısıdır.

Dr Meattini evli ve bir kız çocuğu babasıdır.

Ayrıca uluslararası kongrelerde iletişim ağınıza arttırmanın da çok önemli olduğunu düşünüyorum. Sadece mentörlerden değil kendi yaştlarınız ile de ilişki kurmak çok önemli. Kongrelerde gençlerin buluşacağı pek çok ortam oluşturulmakta: “Discussion cases at young corner” veya Journal Club” vb.

Mesleğiniz dışında neler yaparsınız? Neler yapmayı istersiniz?

Gerçek hayatta aslında kendime pek fazla zaman kalmadığını söyleyebilirim. Ama seyahat etmeyi seviyorum. İş seyahatlerinde, genellikle toplantılarda bulunuyorum, gittiğim şehirleri dolaşmaya ve tanımaya fırsatım olmuyor. Ailem ile seyahat etmeyi ve farklı hatta uzak ülkelerin kültürlerini, tarihlerini ve özelliklerini tanımayı seviyorum.

Ayrıca kitap okumayı da seviyorum. Ama spor yapmak için hiç vakit bulamıyorum. Sadece tenis yapmayı sevdiğimi söyleyebilirim, fırsat buldukça oynamaya çalışıyorum.

Vücudumuzdan bir organ söyleme hakkınız var, hangi organ sizi yansıtır?

Aklıma ilk olarak beyin demek geliyor. Ama düşününce sadece beyin olamayacağını anlıyorum. Sonuçta bir İtalyan olarak kalp, bizim hayatımızda her an öne çıkabilir. Herhalde beni en iyi, beyin ve kalp arasında %80'e %20 gibi bir dengenin yansıttığını söylemek doğru olacaktır. ■

ASTRO 2024'ten Haberler

Dr. Ozan Cem GÜLER

■ Radyasyon Onkolojisi alanında belki de en prestijli toplantı sayılabilecek olan ASTRO geçtiğimiz yıl 29 Eylül- 2 Ekim tarihleri arasında başkent Washington, DC'de gerçekleşti. Toplantı hibrid olarak gerçekleşmesine rağmen çok yüksek bir katılım söz konusuydu. Özellikle Türkiye'den katılım sayısı geçmiş senelere kıyasla daha yüksekti. Kemikleşmiş kadro dışında birçok genç meslektaşımızı da bu toplantıda görebilmek son derece

mutluluk vericiydi. Toplantı ile ilgili izlenimlerimi müsaadenizle iki başlık altında paylaşmak istiyorum: 1- Bilimsel, 2- Filtmsel.

Bilimsel: Bu beş günlük canlı toplantı, katılımcıların onkoloji alanındaki yeterlilik ve performansı iyileştirmek için gereken bilgi seviyelerini artırarak profesyonel uygulamayı iyileştirmek için tasarlanmış. Bilimsel yönü ile en yüksek kanıt seviyesine sahip

18

çalışmalar ve en yenilikçi çalışmalar full text olarak yayınlanmadan önce ASTRO'da sunulmakta. Aynı anda birçok salonda birbirinden güzel oturumlar olmakta. Hepsine yetişmek mümkün değil, o yüzden "Science Highlights" başlığı altında genitoüriner kanser, meme kanseri, SSS gibi ana konularda seçilmiş 4-6 bildiri olan oturumlar en çok rağbet gören toplantılardan. Benim en çok ilgimi çeken çalışmalar böbrek ve mesane kanseri konusundakiler idi. İlerleyen dönemde radyorezistan olarak bilinen RCC de metastazın yanı sıra primer tümörün tedavisinde ve mesane kanserinde hem postoperatif hem de immünoterapi işbirlikli definitif radyoterapilerin daha da ön plana çıkabileceği kanaatindeyim. Favori çalışmam ise radyoterapi ve genetik analiz birlikteliğinde bireyselleştirilmiş tedavilerin ne kadar fark yaratabildiğini gösteren "ctDNA Predicts Pain Response in a Multi-Institutional Phase II Trial of Palliative Radiation, Palbociclib and Hormone Therapy in Metastatic Breast Cancer" oldu. Kırmızı dergiden tüm bildiri özetlerine şu an için ücretsiz olarak ulaşılabilirliğini hatırlatmak isterim.

"Best of ASTRO Türkiye geleneğimizin devam etmesi ve seçilmiş bildirilerin burada kongreye katılmayan meslektaşlarımızla paylaşılabilmesi, ileriye dönük en büyük temennilerimizden biridir."

Filmisel: ASTRO kelimenin tam manası ile bir eziyet. Nasıl mı? Anlatayım... İlk olarak Amerika vizesi ile başlıyor eziyet. Zaten en erken 1 yıl sonraya vize randevusu alabildiğiniz için gitmeye niyet ettiğiniz ilk kongreyi kaçıyorsunuz. Vizeyi aldıktan sonra üç ana başlık sizi bekliyor: Kayıt, Konaklama, Ulaşım. Eğer benim gibi masraflarınızın tamamını veya en az yarısını kendiniz karşılayacaksınız ilk ve en zor başlık kayıt. Erken dönemde 1.250 USD ile başlayıp 1.550 USD'ye kadar çıkabilmekte. Konaklama ve ulaşım ise ne kadar erken rezervasyon yapabildiğiniz ve beklentilerinize göre değişmekte. Kendi ulusal kongrelerimizin hatta bölgesel toplantılarımızın bile ne kadar konforlu ve rahat olduğunu her dakika hatırlıyorsunuz. Çay, kahve stantları, açık büfe kahvaltılar yemekler, toplantı sonrası odaya çıkayım üstümü değiştirip geleyim rahatlığı tamamen mazide bir hayal gibi kalıyor.. Yolda geçen iki gün, Jet-lag ve yorgunluk ise cabası.

Son olarak, Best of ASTRO hakkında da birkaç şey söylemek istiyorum. Radyasyon onkolojisi camiamızın UROK'dan sonraki en etkin ve bilimsel toplantısı olarak tanımlasak yeridir. Best of ASTRO, Türk Radyasyon Onkolojisi Derneği tarafından her sene düzenli olarak büyük bir özveri ile düzenlenmekte ve gerek yoğun bir fiziki katılım ile gerekse online olarak oldukça ilgi görmekte. Best of ASTRO Türkiye geleneğimizin devam etmesi ve seçilmiş bildirilerin burada kongreye katılmayan meslektaşlarımızla paylaşılabilmesi, ileriye dönük en büyük temennilerimizden biridir.

Veee... 2025 ASTRO'da San Francisco'da (resmi bilgi) ve 2025 Best of ASTRO'da Ankara'da (temenni) görüşmek üzere..

Selamlar, sevgiler.

GROG 2024 Yaz Buluşması: Bir Urfa Hikayesi

Dr. Serap YÜCEL

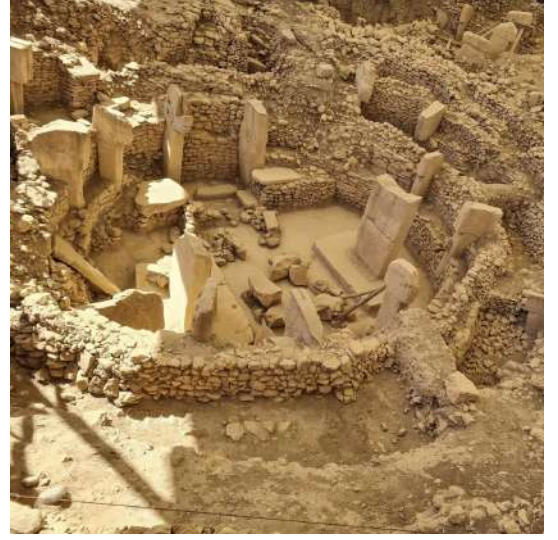
■ GROG 2024 yaz toplantısı için hazırlıklar başlayalı ve heyecan saralı epey olmuştur. Melis ve Uğur hocalarımızın titiz çalışmasının önderliğinde bilimsel ekip harika bir toplantı planlamıştı ve artık ekipler Türkiye'nin dört bir yanından Urfa havalimanına varmaya başlamıştı.

Toplantının bilimsel komitesi, her GROG toplantılarındaki geleneksel tema üzerinden planlanan toplantı içeriği için bu yılki toplantıda "Geleceğe Dönüş" olarak belirledi. Tüm konular, bu çerçevede içerisinde düzenlendi ve radyoterapinin geçmişinden bugüne olan yolculuğu ile geleceğe götüren çalışmaları içerecek sunumlar planlandı. Toplantı açılışında bir GROG sempozyum klasiği olan coşku ve enerjik giriş, tüm sunumlara yansdı. Konuşmacıların harika toparladığı konuların zamanında aktarılması ile ilk gün sunumları tamamlandı.

Tabii ki sadece toplantı değil GROG buluşmalarının güzel yanı. Sosyal programın başrolünde olan

Göbeklitepe bizleri beklemekte idi. Sunumlar tamamlanır tamamlanmaz hızlı bir organizasyon ile Göbeklitepe'ye doğru yola çıkıldı. Göbeklitepe, efsanelere konu olan, üzerine filmler yapılan pek çok detay içermekte idi. Bu bilgilerin doğruluğu tartışılabilir, ancak Göbeklitepe'de bulunan kazılarda tarihin en eski yerleşim yeri hakkında oldukça ilginç ve muhteşem yapılarla rastladık. Hepimizin kendine alacağı görsel mesajlar, etkileşimler ve

duygular vardı Göbeklitepe'de. Bölgeden ayrılırken bazılarının aklında, oraya gelmeden öncekinden farklı düşünceler vardı artık.

Urfa'ya gidilip yapılmadan gelinmemesi gereken başka bir şey de sıra gecesisdir herhalde. Tabii ki organizasyonumuz oldukça kalabalık idi. Yine de bizlere Urfa'nın yemeklerini ve lezzetlerini eğlenceli türküleri eşliğinde sunan ekibe tüm emeklerinden dolayı teşekkür etmek gerek. Hem oynamalı hem doymalı enfes bir yemek ile gecemizi keyif içinde tamamladık.

İkinci günün sabahı tekrar bilimsel bilgilerimize kavuşmak üzere toplantımıza başladık. Toplantının genç radyasyon onkologlarına eğitici olma hedefinin yanısıra tecrübelerin aktarılmasına olanak sağlaması da oldukça önemli idi. Kıdemli ve kıymetli radyasyon onkolojisi hocalarımızın da yardımı ile tamamladığımız toplantının katılımcılar tarafından oldukça faydalı bulunduğunu duymak tüm düzenleyicileri çok mutlu etti.

İkinci günün sosyal programı içerisinde bulunan müze ziyareti ve Urfa merkezine gezisi tüm katılımcıların, şehri yakından tanınmasına fırsat verdi. Alınması planlanan hediyelikler, görülmesi gereken mekanlar derken GROG ikinci günün de sonuna yaklaştı. Akşam için planlanan toplu yemekte düzenleyicilere ve bilimsel ekibe GROG koordinatörü tarafından teşekkürleri iletildi ve toplu fotoğraf çekimi yapılarak bir GROG toplantısı daha tamamlanmış oldu. Toplantıyı gerçekleştirebilmenin mutluluğu, faydalı olmasının gururu ve birlikteliğimizin devamını sağlayarak geleceğimizin umudunu taşıyarak hepimiz evlerimize doğru yola çıktık.

Toplantının düzenleyen tüm GROG ve TROD yönetim kurulu ailesine sonsuz teşekkür... ■

Patili Dostlarımız

Dr. Ertuğrul ŞENTÜRK

yalnızca avlanmaya yardım etmeleri ya da evimizi korumaları için sahiplenmiyoruz, kedileri de sadece kemirgenleri uzak tutmaları amacıyla edinmiyoruz. Bir hayvanla yaşamak, ona yemek vermek, temizliğini yapmak ya da gezdirmekten çok daha fazlasıdır. Sevgi, ilgi ve bağ, bu ilişkinin temelini oluşturur.

Bir köpeğin durmaksızın kuyruk sallayışı, bir kedinin mırıltısı, bir kuşun melodik ötüşü... Bizi görünce ayrı bir heyecanlanırlar, bu tepkileri ise onların seni seviyorum deme şekilleridir. Aynı dili konuşmasak da bunu anlarız. Arkada çıkar beklentisi olmayan bir bağdır bu. Sevmenin gerçek anlamını onlardan görüyoruz olabiliriz. İnsan sevgisi temelde almaya dayalı bir duygudur. Oysa ki hayvan sevgisi ise vermeye dayalıdır. Hisseder ve huzur bulman için, destek olmak için yanındadır. Tek aradığı ise sevilme ve güvendir.

■ Köpeklerin insanlarla avlanmaya başladığı zamanlardan, kedilerin tarım toplumlarında zararlı hayvanları kontrol altına almasına kadar, evcilleştirme süreci hem bizim hem de hayvanların yaşamını dönüştürmüştür. Başlangıçta, hayvanların bu sürece gönüllü bir ortaklıkla katıldığını söylemek mümkün değildir. İlk aşamada

bu ilişkinin çoğunlukla insana yarar sağladığı açıktır. Ancak zamanla, bazı hayvanlar için fayda temelli ilişki devam etse de, kediler ve köpekler gibi evcil hayvanlarla insanlar arasında daha derin bir bağ oluşmuştur. Günümüzde, evcil hayvanlarla ilişkilerimizde beklentiler oldukça farklılaşmıştır. Artık köpekleri

“.. İnsan sevgisi temelde almaya dayalı bir duygudur. Oysa ki hayvan sevgisi ise vermeye dayalıdır. Hisseder ve huzur bulman için, destek olmak için yanındadır. Tek aradığı ise sevilme ve güvendir.”

"Bir köpeğin durmaksızın kuyruk sallayışı, bir kedinin mırıltısı, bir kuşun melodik ötüşü... Bizi görünce ayrı bir heyecanlanırlar, bu tepkileri ise onların seni seviyorum deme şekilleridir. Aynı dili konuşmasak da bunu anlarız. Arkada çıkar beklentisi olmayan bir bağlıdır bu. Sevmenin gerçek anlamını onlardan görüyoruz olabiliriz."

SAHİPLENMEK İÇİN ÇOK SEBEBİN VAR

22

Köpekle yaşayan birine sorsanız sizin de sahiplenmeniz için belki yüz sebep sayabilir. Hepsini yazamayız ama kabul görmüş çok sebep de var, onları yazalım size.

Dostluk. Bir insan olarak birilerinin bizi, dertlerimizi anlamasını bekliyoruz. Yanımızda olmasını, bizi yargılamamasını umuyoruz. Üzerimizdeki gerginliği söküp alsın istiyoruz. Köpeklerin her şeyi anlamış gibi sizinle kurdukları empatiyi tatmalısınız. Sevginin karşılık beklemeden halidir o. Bir bakışı, bir hırıltısı size kimsenin veremeyeceği samimiyeti aktarır. Üzerinizdeki tüm yalnızlığı alabilir. Hem sadıktırlar. Doğruya doğru, çok nadiren bir insana karşı sonsuz bir güven duyabiliriz. Hani şu bu olsa biliriz ki bir sadakatsizlik gelir o kişiden bize. Peki köpeklerde? Seviyorsa yapmaz. Boşuna mı demişler, köpek gibi sevmek diye.

Saflik. İnsan görece karmaşık bir duyguduruma sahip bir varlık. Bir insan ilişkisi içinde dahi sevgi, nefret, güvensizlik hepsi iç içe. Köpekler ise bize saf seviyle bakarlar. Seviyorlarsa sizi

seviyorlardır, yanı yöresi köşesi yoktur. Freud ne demiş: "Köpekler arkadaşlarını sever, düşmanlarını ısırırlar." Onlar için her şey doğrudandır. Gizli planları ve duyguları yoktur, kararsızlık göstermezler.

Ruh sağlığı. Köpekler insanın duygusal durumunu çok iyi okurlar. Sakin ve huzurlu halinizi, endişeli halinizi, heyecanlı halinizi, ağlamasanız bile üzgün olduğunuz halini oldukça iyi fark edebilirler. Stres, kaygı ve anksiyete ile mücadelenizi tahmin edemeyeceğiniz kadar kolaylaştırırlar. Ayrıca bilişsel işlevleri de iyileştirebilirler. (İsviçreli bilim insanları tarafından onaylı.)

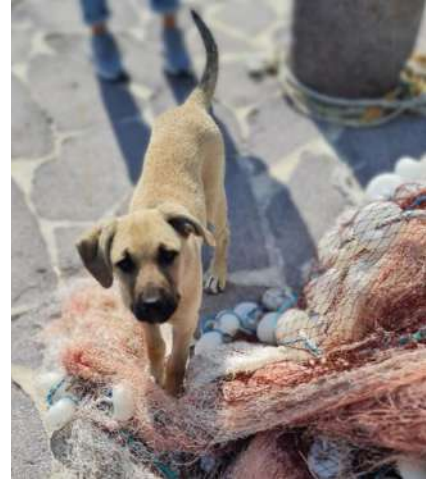
Hareket. Köpekler, özellikle düzenli yürüyüş ve egzersiz ihtiyacıyla sahiplerini de daha aktif bir yaşam tarzına teşvik eder. Bu, fiziksel sağlığı iyileştirmenin yanı sıra dışarıda geçirilen zamanın artmasıyla sosyal bağları güçlendirebilir. Köpekler yeni arkadaşlıklar kurmanın mükemmel bir yoludur.

Sorumluluk. Evcil hayvan bakımı, sahiplerine düzenli sorumluluklar yükler. Beslenme, egzersiz ve sağlık kontrolleri gibi görevler, kişinin disiplinli ve dikkatli olmasını sağlar. Özellikle de çocuğunuz var ise. Çocuklar için hayvan bakımı, empati ve sorumluluk duygusunu erken yaşta öğrenmelerine yardımcı olur.

Neşe. Sahipleneceğiniz köpek evinizi daha canlı ve neşeli bir hale getirir. Onların enerjisi, sizi her gün mutlu eden bir ev atmosferi yaratır.

Sağlık. Özellikle de çocuğunuz var ise bunu bir düşünün. Köpek ile büyüme alerji riskini azaltabilir. Astım, egzama gibi hastalıklar için koruyucu olabilir. Anksiyete olasılığını azaltır.

Farkındalık. Köpeklerle beraber yaşamaya başlamak sizin doğayı daha iyi anlamınıza imkân tanıyabilir. İnsan merkezietçi yaklaşımdan uzaklaşmanıza kapı açar, bencillikten sıyrılmanızı ve insanın da doğanın bir parçası olduğunu fark etmenizi kolaylaştırabilir. Bu sayede çevreye ve insan dışı tüm canlılara karşı farkındalığınız artabilir.

Şans. Bir hayvan sahiplenmek, onların yaşamını kurtarır ve onlara yeni bir başlangıç sunar. Yaralarının sarılmasına olanak sağlar. Hem çoğu kötülük insanlardan gelmiyor mu zaten? Her bir kötülüğe karşılık bir iyilik yaparak biraz da denge katarız belki. Bir canlıyı sevgiyle ipten almak, sevginin değiştirici gücünü onda görmek. Yaşamın güzelliği burada belki de.

Şehirleşme ve borcumuz. Gün geçtikçe şehirleştiğimiz bir gerçek. Şehirleşme arttıkça diğer türlere tanıdığımız yaşam alanı da gittikçe azalıyor. Onların bir kısmını bir arada yaşamaya alıştırtıp sonra da bizimle yaşayamazsınız demeye benziyor bu. Sokak hayvanı tabiri belki eski küçük şehirlerde kabul edilebilir bir şey olabilirdi. Ama artık artan şehirleşmede sokaklar yaşam alanı da sayılmaz. Onları oradan uzak tutmayı onlara borçluyuz sanki biraz da.

NASIL SAHİPLEBİLİRİZ VE NELERİ HESABA KATMALIYIZ?

Evet bir köpeği sahiplenmek hem sizin hayatınızı hem de onun hayatını tamamen değiştirebilir. Birçok sebeple köpek sahiplenmek isteyebilirsiniz. Bu sizinle ilgili bir sebep de olabilir, sadece onun hayatını kurtarmak için de olabilir. Bir köpeği sahiplenmek, söz konusu hayvan için bir yuva sağlamanın ötesinde, sahiplenen kişinin de hayatında önemli bir sorumluluğu üstlenmesi anlamına gelir. Bu sürecin hem köpeğin

hem de sahiplenen kişinin mutluluğu için doğru şekilde yönetilmesi gerekir. Sonradan sürprizlerle karşılaşmamak ve sahiplendiğiniz hayvanı da mağdur etmemek için bazı şeyleri önden çok iyi düşünmelisiniz.

İlk olarak yaşam tarzımızın ne kadar uygun olduğunu düşünmeliyiz. Bir köpeğin bakımı, zaman ve enerji gerektirir. Çalışma saatleriniz, seyahat alışkanlıklarınız ve günlük rutininiz, köpek bakımına uyum sağlayabilecek mi? İhtiyacı olan ilgi ve bakımı gösterebileceğinizden emin olmalısınız. Yalnız yaşayan ve sık nöbet tutan biri iseniz sizin yokluğunuzda yerinizi kim dolduracak iyi düşünmelisiniz, onu yalnız bırakamazsınız. Yine sık seyahat eden biri iseniz hem yalnız bırakamazsınız hem de onun yerini sürekli değiştiremezsiniz. Evde çok yalnız kalmaları ayrılık kaygısını, ayrılık kaygısı ise depresyonu tetikleyebiliyor.

İkincisi finansal yükünü göz ardı etmeminiz gerekir. Köpek bakımı bazen oldukça maliyetli olabilir. Mama, veteriner masrafları, ani sağlık masrafları, aşılar, tıraş ve oyuncaklar gibi pek çok gideri karşılayabileceğinizden emin olun. Ayrıca bu masrafların bir kısmının sürekli yapılması gerektiğini bilmelisiniz. Aksi takdirde hem sizin hem de köpeğiniz için stresli bir durum oluşabilir. Özellikle özel ihtiyacı olabilecek köpek sahipleneceklerin dikkatli olması gerekli.

Köpek sahiplenmek zaman ve sabır gerektirebilir. Özellikle yavru köpek

sahiplendiyseniz bunlara çok ihtiyacınız olacak. Özellikle yavru köpekler, eğitim ve alışma sürecinde zaman ve sabır gerektirir. Tuvalet eğitimi, temel komutları öğrenme ve yeni evine alışma süreci zorlu olabilir. Bu dönemde sevgi ve sabır göstermek çok önemlidir. Ama bu eğitim sürecinin çok önemli olduğunu unutmamalısınız. Belki çok yorulacaksınız ama günün sonunda, en yorgun olduğunuz anda, kulakları sesinize odaklı, gözleri gözlerinizde, size aşka bağlı bir dosta sahip olmanın mutluluğu her şeye değerdir.

Yine onu tanımak için çaba göstermeniz gerektiği unutmayın. Belki aynı dili konuşmayacaksınız ama sürekli iletişim kuracaksınız onunla. Onunla ortak bir iletişim kurmanız çok önemli. Onu gözlemek neye nasıl tepki veriyor öğrenmek koca bir serüven. Onun tavırlarının ne anlama geldiğini zamanla öğrenmeniz gerekli. Hiçbiri de birbirine benzemez unutmayın. Hepsi eşsizdir. Ama onunla iletişim kurmayı öğrendiğiniz de her şey çok farklı olacaktır.

Bir köpeği sahiplenmek, zaman zaman beklenmedik zorlukları da beraberinde getirebilir. Mobilyalarınızın çizilmesi,

“Belki de en çok dikkat edeceğiniz şeylerden biri bunun uzun vadeli bir plan olduğunu unutmamanız. Onları sahiplendiğiniz andan itibaren, hayat boyu sürecek bir değişiklik olacaktır. Onlar yedek sevgi bekçileriniz ya da geçici eğlenceliğiniz değildir. Gelecekteki yaşam planlarınızı bu sorumluluğa göre düzenlemeniz önemlidir. Muhtemelen siz hayatınızı kaybedene dek, çünkü onlarsız yapamayacaksınız.”

koltuklarınızın zarar görmesi ya da duvarların kemirilmesi gibi durumlarla karşılaşabilirsiniz. Ancak bu sürecin, sevgi ve anlayışla kolayca aşılabileceğini unutmamalısınız. Özellikle egzersiz ihtiyacı olduğunda, yorgunluk hissettiğiniz anlarda bile köpeğinizin mutluluğunu gördükçe, bu zorlukların değerini fark edeceksiniz. Kendinizi bu tür durumlara karşı hazırlıklı tutarak hem sizin hem de köpeğinizin hayatını daha mutlu hale getirecektir. Koşulsuz sevgi ve şefkat göstermelisiniz.

Belki de en çok dikkat edeceğimiz şeylerden biri bunun uzun vadeli bir plan olduğunu unutmamanız. Onları sahiplendiğiniz andan itibaren, hayat boyu sürecek bir değişiklik olacaktır. Onlar yedek sevgi bekçileriniz ya da geçici eğlenceliğiniz değildir. Gelecekteki yaşam planlarınızı bu sorumluluğa göre düzenlemeniz önemlidir. Muhtemelen siz hayatınızı kaybedene dek, çünkü onlarsız yapamayacaksınız. Sürecin zorlukları olacaktır kabul ediyoruz. Yorgunluğunuzu rafa kaldırmamız gereken zamanlar olacaktır bunu da kabul ediyoruz. Yine de her şeyin bu güzelliğe bedel olabileceğine inkâr edemiyoruz.

Peki hepsini anladık. Köpek sahipleneceğiz. Sahipleneceğiniz köpeği tanımanız gerektiğini unutmayın. Her köpek farklıdır. Her köpek, cinsine ve kökenine bağlı olarak farklı fiziksel ve ruhsal ihtiyaçlara sahiptir. Bazı cinsler daha fazla egzersize ve zihinsel uyarıya gereksinim duyarken, bazıları daha sakin bir yaşam tarzına uygundur. Sahipleneceğiniz köpeğin özelliklerini ve bu özelliklerin sizin yaşam tarzınızla uyumlu olup olmadığını araştırın. Yine köpeğin yavru, yetişkin, yaşlı olmasına göre ihtiyaçlarının değiştiğini bilmelisiniz. Yavru köpeklerin tüm gelişimine eşlik etmeniz gerektiğini unutmayın. Köpeklerin ihtiyaçları değişebileceği için sahiplenme kararı verecek kişilerin bu ihtiyaçların önceden farkında olması hem bireysel mutluluk hem de köpeklerin konforları için ayırt edici bir öneme sahip olabilir.

Travmalı köpek sahiplenme en zorlu ama belki de en anlamlı sahiplenmedir. Büyük bir sorumluluk ve aynı zamanda son derece değerli bir iyilik hareketidir. Ancak bu tür köpeklerin özel ihtiyaçları olduğundan, sabır, sevgi ve doğru yaklaşımlar hayati öneme sahiptir. Çoğunlukla insanlara karşı kötü bir deneyime sahiptirler. Sizinle bağ kurmaları, size güvenmeleri zaman alacaktır. Onlara çok dikkatli ve sabırlı şekilde yaklaşmalısınız. Köpeğin geçmişini ve travmasını anlamaya çalışın. Sessiz ve güvenli bir ortam oluşturmanız gerekebilir. Yine engeli olan veya sağlık sorunu olan köpekler sahiplenilenler de benzer süreçlerden geçecektir. Alışma ve geçiş süreci kolay olamayacaktır. Ama o eşiği aştığınızda aranız da tarihi zor bir bağ kurulacaktır. Ve oldukça eşsiz bir deneyim olacaktır.

Peki nereden sahiplenebiliriz? Ülkemizde köpek sahiplenirken iki temel seçenek bulunmaktadır. Bunlar belediye barınakları ve güvenilir kurtarma organizasyonlarına sahip barınaklardır. Barınaklar özelinde sahiplenme şartları değişiklik gösterebilir, bu yüzden kurum özelinde şartları incelemeniz gerekebilir. Bu şartları bazen gereksiz bulabilirsiniz ama bu şartların onları garantiye almak için olduğunu unutmamalısınız. Bu uygulamalar ile hem sahiplendirilen canların daha kalıcı yuvalar bulması kolaylaşır hem de sahiplenme yapacak kişilerin farkındalığı artırılır. Barınaklardan alınan ve sonrasında ne yazık ki sokağa bırakılan birçok can vardır. Bu gibi durumlar hem yaşam şartlarını zorlaştırmakta hem de dostlarımızın psikolojilerini etkilemektedir. Evcil hayvanla bir hayat sürme fikri herkes için heyecan verici ve istek uyandırıcı olabilir, ancak ne yazık ki herkes bu hayatla birlikte gelen sorumlulukların ne farkındadır ne de bu sorumlulukları yerine getirmeye isteklidir. Dolayısıyla bir kontrol mekanizması sağlanması gereklidir.

Türkiye'nin pek çok şehrinde yerel belediyelere ait hayvan barınakları bulunmaktadır. Bu barınaklardan sahipleneceğiniz köpekler genellikle

sağlık kontrollerinden geçirilmiş, aşıları yapılmış ve kısırlaştırılmıştır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Veteriner Hizmetleri Müdürlüğü'ne bağlı barınaklar, Ankara Büyükşehir Belediyesi Sahipsiz Sokak Hayvanları Bakımevi, yine diğer şehirlerimizdeki yerel barınaklar bunlara örnektir.

Yine Türkiye'de hayvan hakları için çalışan birçok sivil toplum kuruluşu (STK) ve gönüllü organizasyon bulunmaktadır. Bu dernekler, sokak hayvanlarını kurtarır, tedavi eder ve sahiplendirme sürecini organize eder. Bu organizasyonların güvenilir olması oldukça önemli. HAYTAP (Hayvan Hakları Federasyonu), CANKODER (Canlıları Koruma Derneği), HAÇIKO (Hayvanları Çaresizlik ve İlgisizlikten Koruma Derneği) bunların en önemli örnekleridir.

YASALAR NE DİYOR?

Hayvan sahiplenecek kişilerin belli görev ve sorumlulukları yasalar nezdinde de düzenlenmiştir. 2004 yılında yürürlüğe giren 5199 Sayılı Hayvanları Koruma Kanunu, Türkiye'de bunu amaçlayan temel yasal düzenlemedir. Son olarak oldukça ciddi tartışmalara sebep veren

13 Aralık 2024 tarihinde yürürlüğe giren "Hayvanları Koruma Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" ile düzenlenmiştir. Biz bu yazıda daha çok, hayvan sahiplerinin görev ve sorumluluklarını düzenleyen kanunun 10. Maddesi'nden bilmemiz gerekenleri özetleyeceğiz.

İlk bilmeniz gerek şey, sahiplendiğiniz hayvanı dijital olarak kimliklendirmeniz ve mikroçip ile kayıt altına almanız gerektiğidir.

Kamusal barınaklardan hayvan sahipleneceksiniz binada köpek bakılabileceğine ilişkin Kat Mülkiyeti Kanunu kapsamındaki yönetim planını ve bu doğrultuda bağımsız bölümde köpek bulundurabileceğine dair yöneticiden temin edilen izin belgesini teslim etmeniz gerekmektedir.

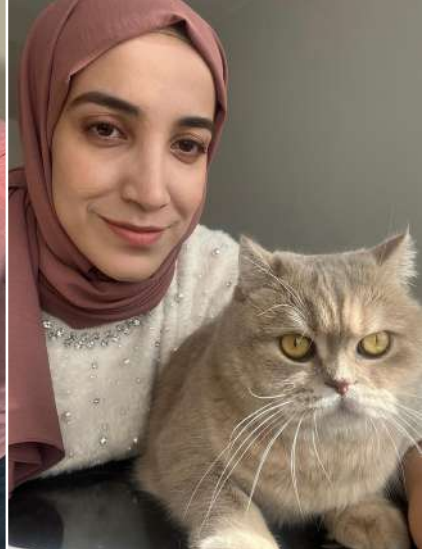
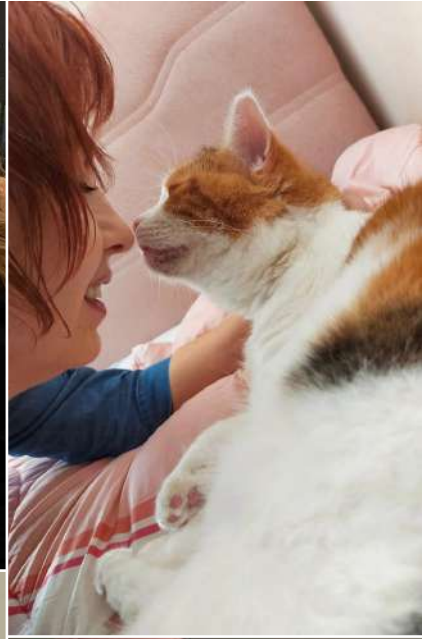
Sahiplendiğiniz hayvanı kısırlaştırmakla yükümlüsünüz. Eğer 6 aydan küçük yavru köpek sahiplendiniz ise onları da belli tarihte kısırlaştırmanız gerektiğini taahhüt etmeniz beklenmektedir.

Sahiplendiğiniz köpeği terk edemezsiniz. Yeniden sahiplendirme yapabilirsiniz ya da barınaklara teslim edebilirsiniz. Bir takvim yılı içerisinde birden fazla kez kaybederseniz 3 yıl boyunca yeni sahiplenme yapamazsınız.

Halka açık yerlerde sahipli köpekleri tasma ile kontrol altında dolaştırmak, hayvanın pasaportunu yanınızda bulundurmak ve hayvanının dışkılarını temizlemek yine hayvan sahiplerinin sorumluluğu altındadır. Yasa bazı ırk hayvanların ağızlıksız gezdirilmesini ve halkın yoğun bulunduğu bazı kamusal alanlara sokulmasını yasaklamaktadır. Bu yasak Amerikan Pitbull Terrier, Dogo Argentino, Fila Brasileiro, Japanese Tosa, American Staffordshire Terrier ve American Bully türlerini veya bunların melezlerini kapsamaktadır. Bu ırkların artık sahiplendirilmesi de yasaktır.

Herkes patili ve sevgi dolu günler diliyorum. ■

Antalya Şehir Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Kliniğinin Açılışı

28

Doç. Dr. Eda KÜÇÜKTÜLÜ ile söyleşi

Antalya Şehir Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Kliniği 18 Ekim 2024 tarihinde Türk Radyasyon Onkolojisi Derneği yönetim kurulu üyelerinin de katıldığı bir tören ve sempozyumla açıldı. Kliniğin açılmasında büyük emekleri olan Doç. Dr. Eda Küçüktülü ile bu konudaki deneyimlerini paylaşmak isteriz. Eda Hocam hoş geldiniz, nasılsınız? İyisinizdir umarım...

Tabii ki, böyle anlamlı bir röportajı her konuda beraber çalıştığımız meslektaşım ile yaptığım için çok mutluyum, derneğimize de bu konuda fikirlerime kıymet verdiği için ayrıca teşekkür ederim.

Birçok radyoterapi merkezinin kurulumunda aktif rol oynadınız. Bu süreçte en çok zorlandığınız aşamalar nelerdir?

Özellikle daha önce Radyoterapi kliniği tecrübesi olmayan hastane idareleri ile çalışmak bu işlemlerde bizi en çok zorlayan kısmı oluşturuyor. Son yıllarda değişen Radyasyon Onkolojisi ile ilgili Sağlık Bakanlığı yönetmeliği, Nükleer Denetleme Kurulu'nun kuralları gibi pek çok parametreyi farklı uzmanlık alanlarından olan idarecilere anlatmak zaman alıyor. Teknik birimler ile yapılan görüşmeler sonrasında da aynı sorunlar yaşıyor; ilgili cihazın istenen duvar kalınlıklarını matkap ile delmeye çalışmak, banker odasında tavana havalandırma için delik açmak gibi... Bu durumlara gördüğünüz anda direkt müdahale edip durdurabileceğiniz gibi

yapıldıktan sonra tekrar tamir ettirme yoluna gitmek zorunda kalabiliyorsunuz.

Bir radyoterapi merkezi kurulumunda hekimlerin dışında ilgili idareler, bakanlık, yardımcı sağlık personeli veya firmalar gibi birçok farklı bileşen var. Hekimlerin öncelikle dikkat etmesi gereken hususlar nelerdir?

Çok iyi bir medikal fizikçi (Radyasyon Korunma Sorumlusu) ile çalışmanız oldukça önemlidir! Eğer merkezinizdeki medikal fizikçiniz bu konularda tecrübeli değil ise mutlaka Medikal Fizik Derneği ya da bu alanda eğitim veren üniversitelerimizin medikal fizik departmanlarından destek alınmalıdır. Çoğu insan firmaların medikal fizikçilerinin desteğini yeterli görse de bakış açıları ve taleplerdeki farklılıklar nedeniyle bana göre sadece onlarla sınırlı kalınmamalıdır. Bir diğer önemli konu da merkezi kuran hekimin, yapılacakları en doğru şekilde gerçekleştirmesi ve en doğru şekilde denetlemesi için, tüm yönetmelikleri bizzat kendisinin okunmasıdır. Böyle olunca hekim tüm kişi ve kuruluşların taleplerini koordineli bir biçimde daha kolay yerine getirecektir.

Antalya Şehir Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Kliniği'ni kurarken en çok hangi aşamalarda zorlandınız?

Antalya Şehir Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Kliniği'ni kurarken diğer merkezlerden daha meşakkat harcamak zorunda kaldım. Şöyle ki, hastane de yeni kurulum aşamasında olduğu için özellikle teknik ekipteki personel yetersizliği, inşaat planlamasını tecrübesi olmayan bir medikal fizikçi onayladığı için projede değişiklik yapılması ve tekrar inşaat işlemlerinin yaptırılması hem zaman hem de mali kayba neden oldu. Antalya Şehir Hastanesi'nde, kuruluşu ilk kez hizmet satın alımı yöntemi ile yaptığımdan ilgili firma ile hem uyumlu çalışma hem de onların ticari önceliklerini algılama ve bu durumun işlere yansımamasını sağlamak oldukça titizlik ve öngörü gerektiren konulardan oldu.

Merkezin kurulum aşamasında özellikle radyasyon onkolojisi kliniği bünyesinde bir destek tedavi ünitesi kurulması için çok çaba sarf ettiğinizin birebir şahidiyim. Destek tedavi ünitesinin öneminden kısaca bahsedebilir misiniz?

Maalesef ki, beraber çalıştığımız pek çok branştaki arkadaşlarımız -sosyal olarak aramız iyi olmasına rağmen- bizleri sadece radyoterapi veren tekniker olarak görüyorlar. Bu konuda konseylerde her ne kadar durumun böyle olmadığını anlatsak da hastalarımızın bizim çözebileceğimiz yan etkilerini başka branşlara tedavi ettirdiğimiz de inandırıcılığımızı kaybediyoruz... Bu nedenle, özellikle yeni kurulan kliniklerde destek tedavi ünitesi ve bizim yan etkilerimiz üzerine de eğitim verdiğimiz hemşireleri buldurmak olmazsa olmazlarımız arasına girmelidir. Böylece işimizin klinik kısmını icra edeceğimiz bir ortam ile mesleki tatminimiz artacak ve kendi yan etkilerimizi yönetebildiğimiz için mesleğimiz ile ilgili yanlış algı sonlanacaktır. Trabzon'daki merkezde de destek tedavisi ünitesi kurduğum ve uzun yıllar takip etme fırsatım olduğu için hastaların da bu şekilde daha mutlu olduğuna bizzat tanık oldum.

Özellikle son yıllarda birçok yeni radyoterapi merkezi kuruldu ve kurulma aşamasında birçok hastane mevcut. Bu konuda çok tecrübeli bir hocamız olarak genç arkadaşlarımıza önerileriniz nelerdir?

Daha önce de söylediğim gibi, bu konuda tecrübeli olan kişilerle iletişim son derece önemli... Derneğimiz zaten hepimizi iletişimde tutacak sosyal ve bilimsel aktiviteler ile birbirimize kolay ulaşmamıza ciddi katkı sağlıyor. Asla sadece ticari firmaların söyledikleri ya da hastane yönetiminden tecrübesi olmayan kişilerin istekleri ile hareket edilmemeli ve bir yerlere imza atılmamalıdır. Herhangi bir sorun çıktığında tek sorumlunun biz olduğumuzu akıldan çıkarılmamalıdır.

Değerli vaktinizi bizlere ayırdığınız için tekrar çok teşekkür ederiz Eda Hocam. Antalya Şehir Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Kliniği Antalya'ya, bölgeye ve ülkemize hayırlı uğurlu olsun, hastalarımıza şifa getirsin... ■

TROD Bursuyla Yurtdışı Deneyimi

Dr. Nilüfer KILIÇ DURANKUŞ

■ Ben Nilüfer Kılıç Durankuş, Koç Üniversitesi Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Bölümü'nde Dr. Öğretim üyesi olarak çalışıyorum. İlgi alanlarımdan biri olan santral sinir sistemi tümörleri, özellikle beyin tümörleri ile ilgili gelişmiş merkezlerden birine gitmek kariyerime yön vermek adına planlarım arasındaydı. Özellikle translasyonel tıp alanında yenilikçi yaklaşımlar dikkatimi çekmekteydi. Bunun üzerine Kasım 2023-Mart 2024 tarihleri arasında, Amerika Birleşik Devletleri'nde yer alan The Ohio State University James Kanser Merkezinden kabul alarak Dr. Chakravarti Laboratuvarı'nda çalışma fırsatı buldum. Bu süreçte tedaviye dirençli Glioblastoma vakalarına yönelik yeni tedavi yöntemleri geliştirilmesine odaklandım ve multidisipliner bir yaklaşımın önemini gözlemlene fırsatı buldum.

Bu deneyim, temel bilim araştırmalarını klinik uygulamalara aktarma sürecini anlamama büyük katkı sağladı. Özellikle moleküler hedeflerin belirlenmesi ve yeni tedavi protokollerinin geliştirilmesi

konusunda edindiğim bilgiler mesleki bakış açımı genişletti. Translasyonel tıbbın bilimsel araştırmaları klinik pratiğe taşıyan, benzersiz heyecan verici bir alan olduğunu düşünüyorum ve bu alanda çalışmak isteyen araştırmacılara uluslararası iş birliklerini değerlendirmelerini öneriyorum.

Amerika'daki translasyonel tıp deneyimim, Türkiye'deki çalışmalarımı da olumlu yönde etkiledi. Edindiğim bilgi ve tecrübeleri araştırma projelerime entegre ederek, özellikle beyin tümörleri konusunda multidisipliner bir ekip çalışması başlatmayı hedefledik. Ayrıca üç aylık gibi kısa bir süre olmasına rağmen, oradaki ekibin çalışma temposu ve iş birliği disiplini beni etkiledi. Gayretli olduğunuzu fark ettiklerinde, sizi asla dışarıda bırakmamaları motivasyonumu kat be kat arttırdı. Bu sıcak karşılamaları ve destekleri sayesinde, kendimi hem profesyonel hem de kişisel olarak geliştirme konusunda büyük bir ivme kazandım.

“... Özellikle moleküler hedeflerin belirlenmesi ve yeni tedavi protokollerinin geliştirilmesi konusunda edindiğim bilgiler mesleki bakış açımı genişletti. Translasyonel tıbbın bilimsel araştırmaları klinik pratiğe taşıyan, benzersiz heyecan verici bir alan olduğunu düşünüyorum ve bu alanda çalışmak isteyen araştırmacılara uluslararası iş birliklerini değerlendirmelerini öneriyorum.”

Bu süreçte, Columbus'taki The Ohio State James Proton Tedavi Merkezi'nin açılışına katılma fırsatım oldu. Bu önemli olayı yerinde görmek, kanser tedavisinde ileri teknolojilerin klinik uygulamalara entegre edilmesini anlamam açısından çok değerliydi. Bunun yanı sıra, laboratuvar günlerinden bağımsız olarak bir hafta boyunca klinik işleyişlerini gözlemlene şansım oldu. Özellikle araştırmalara yönelik çok sistematik veri girişlerini yapan özel bir ekibin varlığı dikkatimi çekti. Bu klinik ve bilimsel araştırmalar arasındaki güçlü bağın ne kadar önemli olduğunu bir kez daha gösterdi. Ayrıca, radyasyon onkolojisi kliniklerinde, hasta planlarının dozimetristler tarafından yapıldığını görmek oldukça ilginçti. Böyle bir profesyonel ve sistematik görev dağılımı yapılanmasının klinik süreçleri kolaylaştırdığını gözlemledim.

Elbette, tüm bu olumlu deneyimlerin yanı sıra oradayken dikkatimi çeken bazı olumsuzluklar da oldu. Özellikle baş-boyun tümörü olan hastaların hasta yoğunluğu nedeniyle tedaviye geç başlıyor olması beni şaşırttı. Ülkemizde bu hastaların tedaviye erişim sürecinin daha hızlı ilerlediğini göz önüne alırsak bu durum yadırgadığım bir nokta oldu.

Ancak bu tür farklılıklar sistemlerin artı ve eksilerini daha iyi değerlendirmeme yardımcı oldu ve kendi pratiğime dair değerli içgörüler kazandırdı.

Tabii ki Columbus'un sert kış şartlarına uyum sağlamak da ayrı bir deneyimdi! Columbus'taki dondurucu soğuklardan sonra İstanbul'un kışı artık bana bahar gibi geliyor! Oradaki soğuk, translasyonel tıp kadar etkileyiciydi. İlk başta sabah işe giderken yüzümü rüzgâra teslim etmiş gibi hissetsem de bu zorlu hava şartlarının azmi güçlendirdiğini söyleyebilirim. Columbus'un soğuğu bana şunu öğretti: Eğer eksi derecelerde çalışmayı başarabiliyorsanız her koşulda başarılı olabilirsiniz.

Columbus'un dondurucu soğukunda güne güçlü bir başlangıç yapmak şarttı! Bu yüzden Türk kahvaltımızı her sabah büyük bir özenle hazırlamaya devam ettik. Laboratuvardaki meslektaşlarımın şaşkın bakışları eşliğinde tabii ki demlenmiş Türk çayının etrafında toplanmak kendimi evimdeymiş gibi hissetmemi sağladı!

Bu eşsiz deneyimi yaşamamda bana destek olan herkese içten teşekkürlerimi sunmak isterim. Türk Radyasyon Onkolojisi Derneği'nin sağladığı burs, bu fırsatı değerlendirmemi mümkün kıldı ve hayatımda unutulmaz bir iz bıraktı. Ayrıca kabul sürecimde tüm bağlantılarının gücünü seferber ederek bana rehberlik eden Türk Radyasyon Onkolojisi dernek başkanı Prof. Dr. Uğur Seleke ve süreç boyunca yanımda olan Koç Üniversitesi Hastanesi Radyasyon Onkolojisi Bölüm Başkanı Prof. Dr. Yasemin Bölükbaşı'na minnettarım. Elbette ki, bu yolculuğun en büyük destekçileri olan sevgili ailem, sabırları ve özlemlerine rağmen bana her an anlayış gösterdikleri için sonsuz teşekkür ederim. Bu deneyim yalnızca profesyonel gelişimime değil aynı zamanda beni çevreleyen destek ağının gücünü bir kez daha anlamama vesile oldu. Tüm bu süreçte bir adım daha ileri gitmem ilham kaynağı olan herkese derinden teşekkür ediyorum. ■

Dr. Şefik İĞDEM ile Mesai Dışı

Dr. Züleyha AKGÜN

Tecrübeleri mutlaka paylaşmak lazım. Yazarak veya konuşarak... Ve hayatı da kaçırmamak, kendimize ait zamanlar yaratmak da lazım...

Öncelikle röportaj teklifimizi kabul ettiğiniz için çok teşekkür ediyorum Şefik Hocam. Mesleğiniz dışında en çok öne çıkan tutkularınızdan biri bisiklet. Acaba önce bisiklete mi yoksa 'Umuda Pedal' etkinliğine mi başladınız?

Aslında ben çok sportif bir insan değilim, öyle çok sporla harmanlanmış bir yapım yok. Sadece ortaokul ve lise yıllarında okulda voleybol oynadığımı hatırlıyorum. Ama hiçbir zaman iyi bir sporcu olmadım. Bisiklet nereden geldi? 2010 yılında Londra'da bir arkadaşımı ziyarete gittiğimde bisiklete binmeyi biliyor musun sorusuna tabii dedim ne demek bilmez miyim? Tam boş vakit bulduğumuzda bineceğimiz bisikletler geldi, fıstık gibi kocaman ve minnacık seleleri olan benim binemeyeceğim bisikletler. Ve o akşam caz konserine gidecektik küçük bir pubda. Tandem denen iki kişinin oturabildiği, öndekinin yönlendirdiği ve pedal çevirdiği tek bisikletle Londra'nın sokaklarında dolaşarak konsere gittik. Konser muhteşemdi. Dönüş de muhteşemdi. Bu gazla İstanbul'a geldim ve bisiklete bineceğim diyerek ilk bisikletimi aldım. Tıpkı erkek çocuğun forması olunca takımı futbol topu ayakkabısı

ile tamamlaması gibi ben de bisiklet forması, bisiklet ayakkabısı, bisiklet şortu olarak tamamladım. Zamanla bisikletle hızlı gidemediğimi farkedince değiştire değiştire yarış bisikletine geçtim, günlük hayatıma da girdi. 'Umuda Pedal' da ondan sonra girdi.

Bu bisiklete biniyoruz, ne yapabiliriz, bir katkı sağlayabilir miyiz düşüncesiyle turlara katılmaya başladık ve bu büyük turlarda da başış toplamaya başladık. Kimlerden? Tabii sizlerden. Benim kimliklerim var, siz varsınız. Herkese yaydık, şöyle bir amacımız var, şunu yapacağız diye. Ve hiç unutmuyorum, ilk projesi Hematoloji kliniklerindeki çocuklara tedavilerini alırken bisiklet yaratmaktı. Adını 'OnkoBis' koyduk. Ve bunu yapar mıyız, yapamayız mıyız diye bir sürü para topladık. Ve hiç unutmuyorum yine bir arkadaşım dedi ki abi ben öyle yardım şirketlerine, başışlara falan inanmam. Sırf sen diyorsun diye veriyorum.

Ve 'Onkobis' projesini gerçekleştirmek bayağı uzun sürdü. Söz verenler caydılar ama sonunda, 2 yıl sonra, 50-60 tane bisiklet Türkiye'deki pediatrik hematoloji kliniklerine verildi. Ve ben rahatladım.

Çok güzelmiş. Bir de Global Biking Initiative kapsamında mıydı bu?

Global Biking Initiative yurt dışında kurulmuş bir oluşum. Esasında kendileri Vodafone çalışanları ve bundan 10-15 yıl önce Almanya'daki çalışanlara demişler bir proje sunun bakalım. O sıralarda da bu iklim krizi, efendim karbon emisyonu falan çok konuşulan bir konuydu. Bunlar da demişler ki bu seneki toplantıya Düsseldorf'tan Londra'ya biz bisikletle gideceğiz. Vodafone ana sponsorluğunda ilk başta 3 kişi sonra 20 kişi darden tüm dünyadaki Vodafone'lar buna katılmaya başlamış. Bizim son gittiğimizde

yanılmıyorsam 600 kişi vardı. Her sene 3 ülkeden geçen bir rota belirleniyor. Amacı da gene bağış toplama ve bu bağışı çeşitli yardım kuruluşlarına dağıtmak. Kimi STK'ların veya yardım kuruluşlarının topladıkları paraların %99'unun aslında çalışanlarına gittiğini yazan bir yazı okumuştum, beni mahvetti ama yine de yılmamak lazım.

Müzik tutkunuza gelelim. Müziğe ilginiz nereden geliyor? Ufak yaşlardan mı yoksa daha sonradan, boş vakit kalınca mı ilgilendiniz?

Yok, müzik en baştan. Hatta hatırladığım şey, ilkokulda kuzenimiz bizde kalıyordu. O tıp okuyordu. Onun bir pikabı vardı. Küçük 45'likleri vardı. O zaman 45'likler ön plandaydı. İşte oradaki 45'likler hafızamda. Sonra biraz daha büyüyünce eve bir set geldi, Longplay'ler ise yurt dışından geldi. Ondan sonra da müziği hiç bırakmadım. Onların ilgisi biraz bana geçti zaten.

Hangi tür müziği seversiniz gibi klasik bir soru sorayım mı? Yoksa daha çok kimin şarkı söylemesini seversiniz diye mi sorayım?

Yaşa göre yani döneme göre dinlediğim müzikler çok değişti. Ortaokul, lise yılları sıkı hard rockla geçti. Ondan sonra üniversitede cazla tanıştık. Şimdilerde ise genellikle caz topluyorum. Biraz da klasik dinlemeye çalışıyorum ama klasikle yani klasik çok büyük bir okyanus, daha

değişik bir kültür bir de. İşte bir 5 senedir plağa geri döndüm. Plak topluyorum. Plak toplamak çok hoşuma gidiyor. Ayrı bir zevk. Kimilerine göre hiçbir fark yok. Dijital ve analog arasında ses.

Arasında fark var aslında değil mi? Dijital daha güzel.

Evet en azından ses cızırtısı yok. Ama işte dijitalde de elde tutacağın bir materyal yok, bir ritüel yok. Genellikle yeni nesil streaming yani listeden dinliyorlar ama o plağı eline almak, plağı çıkarmak, üstündekileri okumak, bilgileri almak. Ritüele sadık kalmak hoşuma gidiyor ama benim de listem var. Yani genellikle plak almadan önce orada dinliyorum. Hoşuma giderse plağı alıyorum.

Biraz da kitaplara geçmek istiyorum. Yani benim de bildiğim kadarıyla polisiye türü seviyorsunuz. Acaba Harry Hole fanı mısınız yoksa Jo Nesbo mu?

Yani ben bunu çok düşündüm. Henüz bu tarz herhangi bir insanın imza gününe gitmedim. Yani hiç kimseyle tanışmadım. Fakat bana öyle geliyor ki yarattıkları kişilere daha bir bağlıyız değil mi? İşte Harry Hole var. Ne bileyim Yan Rankin'in Rebus'u var. Bunlar böyle dizi dizi, kitap kitap üretiyorlar. Buradaki polisler hoşuma gidiyor. Yazarları bilmiyorum. Yazarlarla tanışsak belki hiç hoşumuza gitmeyecek.

Acaba neden polisiye şeyleri daha çok seviyoruz? Mesela biz radyoterapi planlamasında bir hedefi yok etmeye çalışıyoruz. Bir hedefin izini sürüyoruz. Böyle bir benzerlik var mı yoksa?

Polisiyeler aslında çok edebiyat değeri yüksek bir şey değil ama anladığım kadarıyla evet. Yani ben de daha çok çekirdek gibi kullanıyorum. Yani böyle iki üç ağır edebi hoş kitabın yanına birkaç tane polisiye atarak kafayı rahatlatıyorum. Hem daha hızlı okunuyor hem daha çabuk içine girebiliyorsun. Ama insana büyük zevk veriyor.

Başka ne tür kitaplardan hoşlanıyorsunuz?

'Goodreads' diye bir uygulama var. Oraya okuduğunuz kitabı kaydedip yorum yapabiliyorsunuz. 2023 ve 2024'te okuduğum kitaplara baktım. Aslında okuduğum yazarlara çok sadığımdır. Mesela iki tane Stefan Zweig okumuşum, işte bir iki tane Harry polisiye okumuşum. Frankie'nin kitabı var, işte bilmem kim var hep böyle Salman Rüştünün bir kitabı var mutlaka. Yani yazarlara sağdığım ve onların yeni kitaplarını takip ediyorum. Tür olarak da bilmiyorum. Salman Rüşdü, Paul Auster, Amin Maalouf ilk planda aklıma gelen yazarlar. Bunlara bayılıyorum.

Aslında demek ki hikayeleri seviyorsunuz. Onların hepsi bir hikayeci.

Masalları seviyorum.

Birazda günlük hayata dönelim isterseniz. Gözlemediğim kadarıyla ilaçla tedaviler dünyasında işler biraz daha hızlı gidiyor, moleküller havada uçuşuyor, medikal onkoloji alanında bayağı yenilikler var. Radyoterapide biraz bu açıdan geri mi kaldık acaba? Bu konuda ne düşünüyorsunuz acaba?

Herhalde Medikal Onkolojinin bu şekilde ayakta olmasının sebebi ilaç firmaları tarafından çalışmaların organize edilmesi ve yürütülmesi. Radyoterapi çalışmalarında baktığımızda tabii büyük gruplar var. İşte EORTC, RTOG gibi. Ama ben bugüne kadar hiçbir cihaz şirketinin, proton üreticisinin bir çalışma yürüttüğünü, desteklediğini, önyak olduğunu

görmedim. Herhalde en büyük fark buradan kaynaklanıyor.

Sermayenin gücü.

Sermayenin gücü. Yani radyoterapinin gücü pek öyle küçümsenecek gibi değil. Hatta bence cerrahları bazen korkutuyoruz gibi geliyor.

Aslında biz asistanlığımız zamanında radyoterapinin rasyoneli lokal kontroldür diye öğrenmiştik. Ama acaba sistemik bir katkısı var mı? Abskopal etki gibi. Siz bunu günlük hayatınızda tespit ediyormusunuz acaba?

Bana yok gibi geliyor. Yani mesela kitaplara baktığımda eski kitaplarda Perez'de bile işte RCC'nin yanılmıyorsa işte spontan regresif olur gibi bir şey yazardı ve bir akciğer metastazının nasıl gittiği konusunda bir direkt grafi koymuşlardı. Şimdi tabii konuşulan abskopal etki biraz daha farklı, daha heyecanlandırıcı ama sadece iki hastada böyle bir hisse kapıldım. Onu da kanıtlamak zor. Nasıldı bakayım? Beyin metastazı nedeniyle gammaknife tedavisi uygulanmış iki hasta, arkasından kemoterapi, arkasından akciğer ameliyat ediliyor ve akciğerdeki tümörde patolojik tedavi yanıtı tanımlarken lökositlerin ortamdaki yoğunluğunu tarif etmişti. Raporu baktığımda bu abskopal etkinin sonucu olabilir mi diye düşünmüştüm? Ama tabii böyle bir şey kanıtlamak çok çok zor.

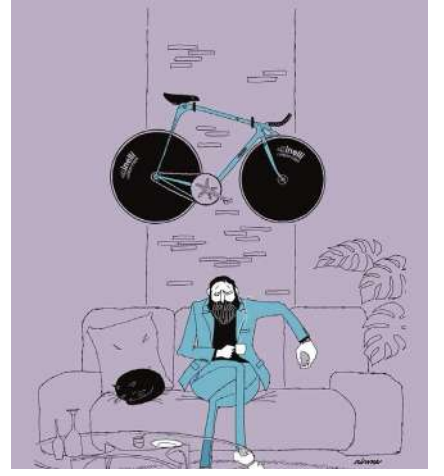
Peki bizim diyelim ki çok büyük ve pratiği değiştirebilecek bir sonuca ulaşmış bir çalışma ile karşılaştık. Bu çalışma sizin günlük hayatınızı nasıl etkiliyor? Ya da nasıl etkilemeli? Bizi okuyan gençlere ne gibi tavsiyelerde bulunursunuz?

Valla böyle bir tavsiye vermek için çok yetkin görmüyorum kendimi. Ama gene de günlük hayatımda yaşadığım dalgalanmalar var. Örneğin prostatta ilgili pelvik ışınlamanın sağkalım farkı yarattığını ortaya koyuyor. Daha uzun dönem kontrolde bu fark ortadan kalktı. Son çıkan POP ART çalışmasına göre hareket edelim mi? Kliniğimiz ile kurulduğunda pelvik ışınlama yapardık.

Sonra bir ara yapmamaya başladık. Ondan sonra birkaç hastada pelvik lenf nodları lüks olmaya başladı. Tabii birden insanın aklına başka şeyler geliyor. Niye döndüm, niye yapmadım diye düşünüyorsun. Valla herhalde yeni bir çalışma, yeni bir şey söyleyen bir çalışma ile karşılaştığında çok aceleci davranmamak lazım. Yani o çalışmanın aynı güçte başka bir çalışmayla tekrar kanıtlanması lazım ki günlük pratiğe girsin bazı şeyler. Özellikle ilaçlar çok hızlı olarak kılavuzlara giriyor yani o da çok büyük bir acele bence.

Ülkemizde bilimsel çalışmalarla ilgili olarak sorunumuz maalesef yabancı bazı gruplar gibi prospektif çalışma çıkarmıyor olmamız. Genelde sorun mevzuata bağlanıyor ama siz bu konu ile ilgili ne düşünüyorsunuz?

Daha genç iken bizim önümüzdeki jenerasyonu görüp artık bizim hocalarımızın yapamadığını bunlar yapacak herhalde diye düşünüyordum. Fakat onlar da beni hayal kırıklığına uğrattıkları gibi kendim de kendimi hayal kırıklığına uğrattım. Tabii çalıştığım ortamlarla ilgili bir sorun da var. Böyle küçük bir klinikte dünyayı değiştirecek bir şey yapamazsınız. O yüzden birlikte olmak lazım. Ancak genel olarak insanların birbirleriyle uyum içinde çalışmakta zorlandığı ve çoğunlukla arka planda birbirlerine engel koymaya çalıştıkları da bir gerçek ve bu sadece bizim kültürüne özgü bir durum değil. Alman ya da Amerikalı olmak da durumu değiştirmiyor. Ancak, yurtdışında otoritelerin daha etkili denetimler yapmasının, insanların daha düzenli çalışmasına yardımcı olduğunu düşünüyorum. Bir çizginin dışına çıkmak o kadar kolay değil. Ve işte otorite de bunlara çalışma yapmak için zemini yaratıyor. Bizde de çeşitli girişimler oldu ama çalışma demek sermaye demek. O sermaye olmadan, insanları çalışmalarda oluşabilecek hasarlara karşı uyarmadan, sigortalamadan bu işleri yapmak çok zor. Yani bir ortam önemli bir etken. Bir de benim hep söylediğim bir şey var; biz gelenek olarak soru sormaya alışık

değiliz. Ailelerimizden, annelerimizden öğrendiğimiz büyüklerin söylediğine karşı çıkılmaz bilgisi. Böyle büyüdük, bunu aşmak da zor. Mesela hocaya karşı farklı bir düşünce söylemeye kalktığınız zaman 100 kere düşünmen lazım. Hocanın nasıl karşılayacağını düşünmek lazım. Bir de yaşadığımız ortam çok fikir yürütmeye, konuşmaya teşvik eden bir yapıda değil. Hocam, böyle yapıyor dolayısıyla da bu iş değişmez tarzı bir yaklaşım var Türkiye'de. Bunu aşmak lazım. İşte gençler belki aşabilir diyoruz. Z kuşağı diyoruz ama onların da annesi babası biziz işte.

Şefik Hocam çok teşekkür ederiz, çok güzel bilgiler edindim sayenizde. Benim buradan giderken aklımda birçok şey oluştu. Son olarak bizi takip eden okuyucularımıza bir tavsiyeniz olur mu? Bizi dinleyenlerin çoğunlukla genç radyasyon onkologları olduğunu düşünürsek onlara ne önerirsiniz?

İşlerini iyi yapsınlar. İşlerini iyi yapmaları için çok okumaları lazım. Okuduklarını da anlamaları için de kitap okumaları lazım. Yani normal edebi kitap okuma alışkanlığı edinmek gerekiyor. Çünkü eğer metni iyi analiz edemezsen ve sondaki conclusion (yorum) kısmına bakıp bu bununla yapılır deyip devam edebilirsin. Yazmaya çalışmak lazım. Tecrübeleri mutlaka paylaşmak lazım. Yazarak veya konuşarak... Ve hayatı da kaçırmamak kendimize ait zamanlar yaratmak da lazım... ■

Dr. Taylan BÜKÜLMEZ ile Mesai Dışı

Dr. Pervin HÜRMEZ

Karşılaştığımız zorluklar, aslında bizi şekillendiren ve büyüten deneyimlerdir. Mecburi hizmet gibi bazen zorlayıcı görünen süreçler bile, doğru bakış açısıyla ele alındığında, yeni fırsatlar yaratabilir ve kişisel gelişime katkı sağlayabilir.

Merhaba Taylan, öncelikle röportaj teklifimizi kabul ettiğin için teşekkürler. Senin Radyasyon Onkolojisi uzmanı olduğunu biliyoruz ama aynı zamanda da oldukça aktif birisin. Hatta kitesurf (uçurtma sörfü) yaparken denk gelmişliğimiz bile var ve birçok spor dalıyla da mesleğinden arta kalan zamanlarda ilgileniyorsun. Bu yönlerini ve hikayeni paylaşmak istedik. Öncelikle Taylan Bükülmez kimdir? Tanıyabilir miyiz?

Ben teşekkür ederim. Kırıkkale doğumluyum. İlkokul eğitimimi Kırıkkale’de tamamladıktan sonra, ortaokul ve lise yıllarımı İzmir Konak Anadolu Lisesi’nde geçirdim. 2000 yılında Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi’ne yerleştim. O dönemde Türkiye’de yalnızca 9 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Probleme Dayalı Öğrenme (PDÖ) eğitim modelini benimsemişti. Bu modelde öğrenciler 6-8 kişilik gruplara ayrılır, başlarında bir moderatör bulunurdu. Hocalar doğrudan ders anlatmak yerine bir problem ortaya koyar ve öğrencileri yönlendirerek tartışmayı yönetirdi. Bu eğitim modeli, benim çok sevdiğim ve benimsediğim bir yaklaşımdı. İlerleyen yıllarda bu modelin bana önemli katkıları oldu ve hâlâ etkisini hissediyorum.

Tıp fakültesinden mezun olduktan sonra pratisyen hekim olarak mecburi hizmet dönemim başladı. İlk görev yerim Kastamonu’nun Şenpazar

ilçesiydi. O dönemde Türkiye’de sağlık sistemi değişim sürecindeydi ve aile hekimliği sistemi yeni yeni oturuyordu. Benim görevim ise toplum sağlığı merkez hekimliğiydi. Aile hekimleri poliklinik hizmeti verirken, ben sağlık grubu başkanı olarak kaymakamlıkta toplantılara katılıyordum. Bu dönem benim için oldukça zor geçiyordu.

Mecburi hizmet sonrasında tıpta uzmanlık sınavını kazanarak Akdeniz Üniversitesi Radyasyon Onkolojisi bölümüne yerleştim. Aynı dönemde evlendim ve hayatımda yeni bir sayfa açıldı. Asistanlık yıllarımda büyük bölümümü tek asistan hekim olarak geçirdim. Bu süreç oldukça yorucu olsa da bir o kadar keyifliydi. Şenpazar’dan sonra Antalya’da geçirdiğim beş yıl, bana çok iyi geldi. Ancak asistanlık dönemini tamamlayıp uzmanlığımı aldıktan sonra ikinci mecburi hizmetim için Van’a gitmem gerekti.

Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde ikinci mecburi hizmetime başladım. Eşim Antalya’da kaldığı için bu süreç benim için daha da zorlu geçti. Van’da üç yıl kaldım ve bu süre boyunca üç haftada bir Antalya’ya gidip geldim. Bu dönemde birçok hobi edindim ve kendimi geliştirme fırsatı buldum. İkinci mecburi hizmet sürem sona erdikten sonra istifa edip özel sektöre geçiş yaptım. Şu anda dört yıldır

İstinye Üniversitesi Hastanesi Bahçeşehir Liv Hospital’da Radyasyon Onkolojisi bölümünde çalışıyorum.

Günlük rutininizden bahsedebilir misiniz

Güne çok erken başlıyorum. Her sabah uyanır uyanmaz ilk işim kriya neti (burundan tuzlu su uygulaması) yapmak oluyor. Ardından kapalı bhatı ve mahabandha gibi nefes egzersizlerini tamamlıyorum. Sonrasında eşimle birlikte yaklaşık 40 dakika yoga ve meditasyon yapıyoruz. Haftada 2-3 gün fitness için spor salonuna gidiyorum. Tüm bu rutinleri tamamladıktan sonra kliniğe geçiyorum. İstanbul’daki en büyük avantajım, evimde işim arasının yürüme mesafesi olması. Kliniğe sadece 5 dakika uzaklıkta yaşıyorum; bu benim için çok önemli bir kriter. Böylelikle 17.30 gibi evimde olabiliyorum özellikle İstanbul trafiğini göz önünde bulundurursak bunu büyük bir avantaj görüyorum. ChatGPT’e döndüğümde benim en büyük yardımcılardan biri özellikle literatür taramak ve mesleki okumalar yapmak artık benim için çok daha kolay ve keyifli hale geldi.

İş arkadaşlarınızla ilişkileriniz nasıl?

Şu an bulunduğum klinikteki ekiple 4 yıldır birlikte çalışıyoruz. Neredeyse tüm mesai arkadaşlarım Bahçeşehir’de yaşıyor. Bu durum, birbirimizi sık görüp

bağlarımızı güçlendirmemizi sağlıyor. Doğum günlerimiz özeldir; mutlaka dışarı çıkıp kutluyoruz. Birlikte eğlenebilmek çok keyifli...

Mecburi hizmet döneminizdeki deneyimleriniz ve hobileriniz nelerdi?

Pratisyen hekimlikteki zorlu mecburi hizmet sürecini, Radyasyon Onkoloğu olarak Van'da çalışırken tekrar yaşamamaya kararlıyım. Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde göreve başladığımda, oradaki sorumlu hekim Senar ile yakın dost olduk. İyi anlaşmamız hem iş ortamını kolaylaştırdı hem de hobilerimize zaman ayırabilmemize olanak sağladı. Kısa sürede çok fazla sayıda hobi edindiğimi söyleyebilirim.

Van'da bir kayak merkezi olduğunu keşfettiğimde ilk hobim şekillendi. Kayak merkezi evime 40 dakika uzaklıktaydı. Daha önce hiç kayak deneyimim olmamasına rağmen, 2 saatlik bir dersin ardından kendi başıma kayabileceğimi fark ettim. Bu, sonraki tüm hobilerime cesaretle başlamamı sağlayan önemli noktalardan biriydi. İlk yılmda kayak merkezine dört kez gittim ve son gidişimde snowboard denemiştim. Sezon kapandığında çok üzülmüştüm aklım snowboard da kalmıştı.

Hava ısınınca tenis dersleri almaya başladım. 20 saatlik eğitimden sonra antrenörümle karşılıklı top çevirebilecek seviyeye geldim. Havalarda daha da ısınmaya başladığında bir arkadaşımın önerisiyle rüzgâr sörfüne başladım. Van Gölü'nde 20 saatlik eğitimle tek başıma sörf yapmayı öğrendim. Mecburi hizmet günlerim beklentilerimin çok ötesindeydi.

İkinci yılmda kar yağışını heyecanla bekledim. Ancak Van'a yeterli kar yağmayınca araç ile 4 saat uzaklıkta olan Sarıkamış ve Palandöken gibi merkezlere yöneldim. Snowboard'da 10 saatlik temel eğitim aldıktan sonra artık kendi başıma kayabiliyordum. Bu süreçte tanıştığım arkadaşlarımın tavsiyeleriyle wakeboard, kite-surf ve scuba diving gibi yeni hobiler edindim.

İstanbul'da hobilerinize devam edebildiniz mi? Yenilerini ekleyebildiniz mi?

Evet, rüzgâr sörfü dışındaki hobilerime devam ediyorum. İstanbul'da rüzgâr sörfü yapabileceğim yerler olsa da son dönemde kitesurfü daha çok seviyorum; kendimi bu sporda daha özgür hissediyorum. Yaz aylarında zaman buldukça kitesurf için Gökçeada veya Akyaka'ya gidiyorum. Kışın ise snowboard yapmak için Uludağ, Kartalkaya, Sarıkamış ve Palandöken gibi merkezleri tercih ediyorum.

İstanbul'a geldikten sonra doğu felsefesi ve spiritüel konulara olan ilgim arttı. Bu alanda çeşitli eğitimler aldım: Nefes teknikleri, meditasyon, yoga, Reiki ve

biyoenerji ile aktif olarak ilgileniyorum. Ayrıca felsefe ve psikoloji üzerine okumalar yapıyorum. Son altı aydır ise yoğun bir şekilde hipnoz alanına odaklandım; bu konuda hem teorik hem de pratik çalışmalar sürdürüyorum.

Okurlarımıza iletmek istediğiniz mesajınız var mı?

Okuyuculara iletmek istediğim en önemli mesaj, hayatın her döneminde öğrenmeye ve gelişime açık olmanın büyük bir avantaj sağladığıdır. Karşılaştığımız zorluklar, aslında bizi şekillendiren ve büyüten deneyimlerdir. Mecburi hizmet gibi bazen zorlayıcı görünen süreçler bile, doğru bakış açısıyla ele alındığında, yeni fırsatlar yaratabilir ve kişisel gelişime katkı sağlayabilir.

Hangi alanda olursa olsun, tutkuyla yapılan her iş insana mutluluk getirir. Bu yüzden hayatı sadece bir meslek ya da sorumluluklar bütünü olarak değil, keşiflerle dolu bir yolculuk olarak görmek gerekiyor. Yeni hobiler edinmek, farklı alanlarda kendini geliştirmek ve hayatın sunduğu fırsatları değerlendirmek, her günümüzü daha anlamlı kılabilir.

Unutmayalım ki, gelişim ve değişim hiçbir zaman bitmeyen bir süreçtir. Kendimizi keşfetmeye, yeni şeyler öğrenmeye ve hayatı dolu dolu yaşamaya devam edelim...

Teşekkürler... ■

Uzak Ufuklar

Dr. Makbule TAMBAŞ

Dr. Züleyha AKGÜN

Öncelikle röportaj teklifimizi kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederiz. Bize ailenizden bahseder misiniz? Nasıl bir çocukluk yaşadınız, nasıl bir öğrenci oldunuz?

Ben, 6 kız ve 1 erkekten oluşan geniş bir ailenin ortanca çocuğu olarak dünyaya geldim. Ailem, 1980'lerde Rusya'nın Afganistan'a saldırısı sonrasında Türkiye'ye sığınmış ve Hollanda'ya taşınana kadar hep İstanbul'da yaşadım. Eğitim hayatımda zorluklarla karşılaştım, özellikle kız çocuklarının eğitimine engel olunan bir ortamda büyüdüm. Ancak

her zaman okul birincisi olmak için çok çalıştım, çünkü bu eğitimime devam edebilmem için babamın koyduğu bir şarttı.

Sekiz yaşından itibaren okuldan sonra, haftasonları ve yaz tatillerinde babamın deri atölyesinde çalışmak zorundaydım. Buna rağmen, derslerime öncelik verdim ve başarımdan ödün vermedim. Eğitime devam edebilmem hem kendi azmim hem de ailemin ve özellikle annemin desteği sayesinde mümkün oldu.

Tüm bu zorluklar, bana güçlü bir çalışma disiplini ve kararlılık kazandırdı. Bu deneyimler, bugün bulunduğum noktaya ulaşmamda önemli bir rol oynadı.

Hollanda'da ülkemizi çok başarılı bir şekilde temsil ediyorsun. Gidiş süreci nasıl gerçekleşti?

Küçüklüğümden beri dünyanın farklı yerlerini görmek gibi bir hayalim vardı. Hatta çocukken turist rehberi olmayı bile istemiştim. Meslek hayatımda ise, radyasyon onkolojisi alanında proton terapi gibi yeni ve gelişmiş yöntemleri öğrenme konusunda hep bir isteğim oldu. Bu nedenle Hollanda'ya yöneldim, çünkü burada proton terapisi gibi ileri teknolojiyle çalışan merkezler vardı ve bu konuda araştırma yapmak istiyordum. Hollanda'yı tercih etmemin bir diğer nedeni ise, ablamın ailesiyle birlikte yıllardır burada yaşıyor olmasıydı. O dönem neredeyse 2 yaşında bir oğlum vardı ve gerektiğinde ablamdan destek alabileceğimi düşündüm. Bu süreçte Hollanda'daki radyasyon onkolojisi bölüm başkanına proton terapisi öğrenmek ve araştırma yapmak istediğimi belirten bir mail attım. Görüşmelerin ardından, Groningen Üniversitesi'nde Avrupa Birliği tarafından desteklenen iki yıllık bir araştırma projesi kapsamında araştırma görevlisi olarak kabul edildim. Hollanda'ya taşınmam hem profesyonel hem de kişisel açıdan hayatımda önemli bir dönüm noktası oldu.

Orada neler yaptın?

İlk iki yıllık Avrupa Birliği projesinin ardından, başka bir uluslararası projede iki yıl daha çalıştım. Bu projeler sırasında elde ettiğim araştırma sonuçlarını ve yaptığım yayınları bir kitap haline getirerek doktoramı tamamladım. Doktora tezimin başlığı, "Baş-boyun Kanserinde Proton Terapi İçin Hasta Seçimi" idi. Doktoramın son iki yılı boyunca aynı zamanda yoğun bir şekilde Hollanda'ca öğrenmeye başladım ve tıp denklik sınavlarını başarıyla tamamladım. Bu süreç hem akademik hem de klinik anlamda kendimi geliştirmem için önemli bir fırsat sundu.

Ayrıca, ESTRO, ASTRO ve PTCOG gibi uluslararası kongrelerde sözlü sunumlar yaptım. Hollanda'daki çeşitli üniversitelerden de davet alarak, baş-boyun kanserinde proton terapi üzerine sunumlar gerçekleştirdim. Bu deneyimler, mesleki bilgi birikimimi ve uluslararası bağlantılarımı güçlendirdi.

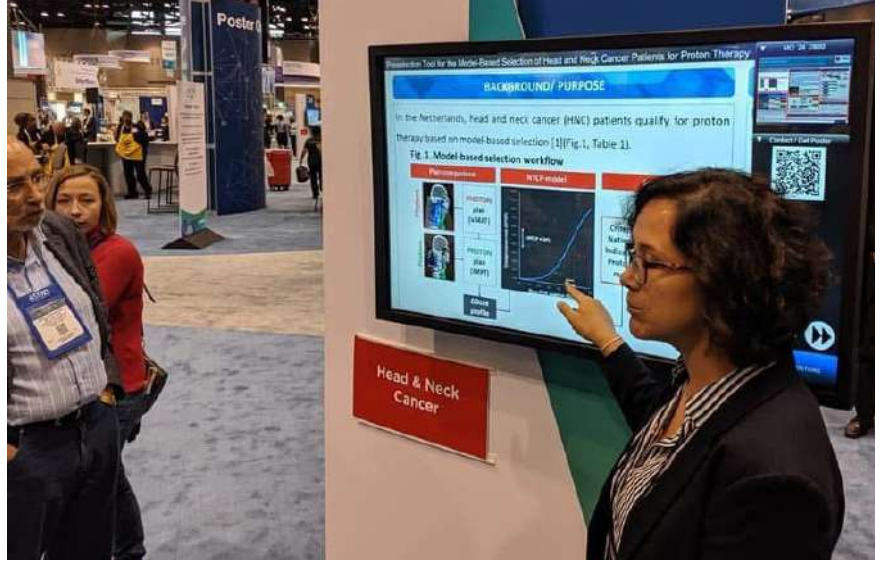
38

Orada yaşayan bir akademisyen olarak iki ülkede akademik yaşamdaki farklar neler?

Hollanda ile Türkiye arasında akademik anlamda bazı önemli farklılıklar var. Hollanda'da multidisipliner ekip çalışmasına büyük önem veriliyor. Çeşitli disiplinlerden uzmanların bir arada çalıştığı bu ortamlar (doktor, fizikçi, teknisyen, araştırma hemşiresi ve koordinatörü, istatistik uzmanı), özellikle araştırma ve çalışmaya hasta alımı yönetiminde daha kolektif bir yaklaşım sağlıyor. Bu durum, karar süreçlerini güçlendiren bir faktör.

Bir diğer fark, akademik çalışmaların planlanması ve yürütülmesinde. Hollanda'da araştırma projeleri genellikle uzun vadeli hedeflerle ve kapsamlı bütçe planlamalarıyla yürütülüyor. Araştırmacılar, uluslararası fonlara ve iş birliklerine daha kolay erişim sağlayabiliyor. Bu da bilimsel çalışmaların daha geniş bir çerçevede ele alınmasını mümkün kılıyor.

Eğitim ve öğretim açısından bakıldığında, Hollanda'da öğrenci-öğretim üyesi

iletişimi daha eşitlikçi bir yaklaşımla yürütülüyor. Öğrenciler daha üniversite hayatının başından itibaren aktif bir şekilde sürece dahil ediliyor ve kendi projelerini yürütmeleri konusunda teşvik ediliyorlar.

Bununla birlikte, Türkiye'deki akademisyenlerin de zorluklara rağmen oldukça yaratıcı ve çözüm odaklı olduğunu düşünüyorum. Türkiye'deki akademik sistem, mevcut kaynakları en iyi şekilde kullanma konusunda büyük bir çaba gösteriyor. Her iki ülkedeki akademik yaklaşımlar da birbirinden öğrenebilecek unsurlar içeriyor.

Hollanda ile Türkiye arasında akademik anlamda dikkat çeken farklardan biri, iş ve özel yaşam dengesidir. Hollanda'da doktorlar, araştırma yapmak için mesai saatleri içinde özel zaman ayrılabilir. Bu sayede akşamları ya da hafta sonları araştırmaya zaman ayırmak zorunda kalmıyorlar. Bu durum, iş ve özel yaşam dengesini Türkiye'ye göre çok daha iyi bir noktaya taşıyor.

Ayrıca, Hollanda'da bir projede esas olan, o projenin amacı ve başarıyla tamamlanmasıdır. Ancak Türkiye'de ne yazık ki bazen projenin içeriğinden ziyade, ortaya çıkan yayında kimin birinci isim olacağı gibi kişisel çıkarlar daha ön planda olabiliyor. Bu durum, ekip çalışmasını ve akademik sürecin verimliliğini olumsuz etkileyebiliyor.

Genel olarak Hollanda'daki sistem, daha yapıcı ve kolektif bir yaklaşımı destekliyor. Türkiye'de ise bireysel çabalar ve özveriyle çok iyi işler başarılabilir ve bu farklılıklardan öğrenilecek noktalar olduğunu düşünüyorum.

İmkani olan gitsin mi yoksa herkes için doğrular değişik olabilir mi?

Herkesin koşulları, hedefleri ve beklentileri farklıdır, bu yüzden bu soruya net bir "evet" ya da "hayır" demek doğru olmaz. Yurtdışında çalışmak ve yaşamak, pek çok fırsat sunabilir, ancak aynı zamanda birçok zorluk ve fedakarlık da gerektirir.

Benim durumumda, profesyonel hedeflerim, öğrenmek istediğim spesifik konular ve ailemin desteğiyle bu adımı atmak mantıklı bir karardı. Ancak, herkesin yaşam öncelikleri farklıdır. Bazı insanlar için yurtdışındaki sistemler daha cazip olabilirken, bazıları için kendi ülkesindeki düzen daha uygun olabilir. Önemli olan, kişinin ne istediğini ve bu hedeflere ulaşmak için neyi göze alabileceğini net bir şekilde belirlemesidir. Yurtdışına gitmek bir çözüm olabilir, ancak herkes için doğru bir yol olmayabilir. Dolayısıyla, bu tür bir karar alırken hem bireysel hem de ailevi durumları dikkatlice değerlendirmek gerekir. ■

Mesajınız Var..

Dr. Züleyha AKGÜN

Mayıs 2024- Derneğimizin seçilmiş Başkanı Prof. Dr. Banu Atalar ESTRO'nun en önemli komitelerinden birisi olan "National Societies Committee (NSC)" başkanı olarak seçildi. Yeni görevini ESTRO 2024 kongresinde NSC eski başkanı ve yeni ESTRO BAŞKANI seçilen Prof. Dr. Barbara Jereczek Fossa'dan devraldı.

Bu komitenin amacı, ESTRO ile yerel Radyoterapi toplulukları arasındaki ortak ihtiyaçların ve temel işbirliği alanlarının belirlenmesinden sorumlu olan etkili bir Ulusal Dernekler ağı oluşturmaktır. Atanan Ulusal Dernek Temsilcileri (Komite Üyeleri olan) ESTRO ile Ulusal Dernekler arasında köprü görevi görür ve ESTRO'ya yerel durumla ilgili konular hakkında tavsiyelerde bulunmak, Ulusal Dernek ve yerel radyoterapi topluluğunun ESTRO'nun ilgili faaliyetleri hakkında bilgilendirilmesi, sağlık otoriteleri, medya, hasta temsilcisi grupları ve diğer ulusal kilit paydaşlarla ilişkilerin uygun şekilde kolaylaştırılması, talep edildiğinde ESTRO girişimleri için onaylar almak gibi yüklü görevleri vardır. Böyle önemli bir göreve seçildiği için Banu hocamızı tebrik ederiz.

Ege Üniversitesi'nden Prof. Dr. Serra Kamer, Kasım 2024'te Rays of Hope projesinde Afrika bölgesinde Anchor Center olan 'Steve Biko Academic Hospital'ın Radyoterapi, Radyoloji, Nükleer Tıp Departmanlarını inceleyen IAEA Heyetinde görev aldı.

'Rays of Hope' kapsamındaki projeler, sürdürülebilirliği esas olarak radyasyon güvenliği mevzuatı ve altyapısını inşa ediyor veya güçlendiriyor, kalite kontrol, rehberlik, eğitim ve ekipman sağlıyor. Rays of Hope, radyoterapinin bulunmadığı veya erişimin adaletsiz olduğu ülkelere odaklanarak, ulusal ihtiyaçlar ve kararlılık doğrultusunda sınırlı sayıda yüksek etkili, uygun maliyetli ve sürdürülebilir müdahalelere öncelik vermeye odaklanıyor. İnsanlık için bu çok değerli projede görev alan Serra Hocamızı tebrik ederiz.

9. Disiplinler Arası Üroonkoloji Toplantısı

Dr. Mahya ÖZEL

Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

■ 13-15 Aralık 2024 tarihleri arasında düzenlenen bu toplantı Radyasyon Onkolojisi asistanlık eğitimim sırasında katıldığım ilk disiplinler arası toplantı. Hem bu açıdan hem de camiamızdaki çok

değerli hocalarımızla, onların bilime ve özellikle biz gençlere verdikleri değerle ve mütevazı tavırlarıyla tanışmama vesile olduğu için bu toplantı benim için ayrı bir yer edindi.

Radyasyon onkolojisi, tıbbi onkoloji, üroloji, patoloji, radyoloji, nükleer tıp bölümlerinden alanlarında çok başarılı olan hocalarımızdan üroonkolojiye yaklaşımı, yaptığımız işin çok kıymetli olduğunu, tek bir alanla sınırlı olmadığını ve multidisipliner yaklaşımın önemini bu toplantı sayesinde bir kez daha kavramış oldum. Uydu sempozyumları, tartışmalı vakalar ve farklı yaklaşımlar toplantıdaki en beğendiğim oturumlar oldu.

Üroloji hocalarından birinin radyoterapi mi-cerrahi mi ikilemine aslan ve timsah üzerinden bir örneklemeyle yaklaşım cerrahinin daha efektif bir yöntem

olduğunu söyleyerek yaptığı ironi ve bunun karşısında radyasyon onkolojisi hocalarının hoşgörülü yaklaşımı mesleğinin başında genç bir hekim olan bana mesleğimizi saygı ve hoşgörüyü çerçevesinde yapmanın önemini gösterdi.

Radyasyon onkolojisindeki ilk sözel bildirim olan 'Renal Hücreli Tümörlerde Prognostik Nutrisyonel İndex ve Nötrofil Lenfosit Oranının Önemi' başlıklı bildirim sunma fırsatı verdiği için derneğimize 'İyi ki Radyasyon Onkolojisi' diyerek teşekkür ederim. ■

11. Ulusal Akciğer Kanseri Kongresi

Dr. Müslime ALP KARAGEDİK

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi
Tıp Fakültesi Hastanesi

■ 28 Kasım - 1 Aralık'ta Antalya'da Türk Akciğer Kanseri Derneği (TAKD) tarafından düzenlenen 11. Ulusal Akciğer Kanseri Kongresine katılma fırsatım oldu. Kongrenin konularını multidisipliner yaklaşımla ele alması, en güncel bilimsel araştırmaların sunulduğu oturumların olması harikaydı. 9.TNM evrelemesi dahil akciğer kanserinin tüm yönleriyle ele alınması, mezotelyomadan timomalara kadar geniş ve kapsayıcı konuların seçilmesi kongrenin zengin içeriğini oluştururken en keyifli kısım ise debate oturumlarıydı. Burada cerrahların ve radyasyon onkologlarının eğlenceli bilimsel tartışmalarını izledik. Genç meslektaşlarımla ve alanında başarılı pek çok hocamızla tanışma imkanım oldu. TAKD ile elektronik torasik onkoloji konsey toplantıları sayesinde tanışmıştım. Bu kongrede ise Doç.Dr Özlem Elmas ile yaptığımız çalışmayı ilk sözel bildiri sunumum olarak heyecan ve mutlulukla gerçekleştirdim. Yolun başında genç bir meslektaşınız olarak kongrenin bir parçası olmaktan mutluluk duydum ve hoş buldum.

Antalya güneşi içimizi ısırtırken kongre içeriği zihnimizi aydınlattı ve cebimde eve götüreceğim bir dolu mesajla döndüm. Bir sonraki kongreyi şimdiden heyecanla bekliyorum.

Dr. Çağlayan Selenge BEDÜK ESEN

Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi
Radyasyon Onkolojisi Bölümü

■ 28 Kasım – 1 Aralık 2024 tarihleri arasında Antalya Xanadu Otel'de gerçekleştirilen 11. Ulusal Akciğer Kanseri Kongresi'ne katılmış olmaktan büyük mutluluk duyuyorum. Konusunda en deneyimli hocalarımızın değerli sunumlarını dinlemek benim için çok eğiticiydi. Güncel evreleme sistemlerinin oluşturulmasında bire bir görev almış hocalarımızdan evreleme sistemindeki yenilikleri, alanında deneyimli hocalarımızdan yeni evreleme sisteminin tedaviyi nasıl etkilediği, immünoterapinin klinik pratiği nasıl değiştirdiği ile ilgili oturumlar benim açımdan en faydalı oturumlardı.

İmmünoterapi çağında gelişmekte olan ve sürekli yenilenen kılavuzların eşliğinde halen tartışmalı konuların da yer aldığını bilmekteyiz. Özellikle tanıda N2 hastalığı veya persistan N2 hastalığı olan olgularda tedavi yaklaşımı ile ilgili düzenlenen "debate"lerin yalnızca radyasyon onkolojisi bakış açısıyla değil tüm branşların gözünden tedavi yaklaşımını görmek adına çok değerliydi. Özellikle immünoterapi çağında bu konu gibi tartışmalı diğer konularda da multidisipliner bir yaklaşımla irdelendiği Ulusal Akciğer Kanseri Kongresi'nde bir radyasyon onkoloğu olarak tedavideki yerimizin azalmaktan ziyade güçlenerek farklı yönlere evrildiğini görmek akciğer kanseri tedavisinde multidisipliner yaklaşımın ne kadar önemli olduğunu bir kez daha gösterdi.

Son gün içlerinde benim de yer aldığım 58 sözel bildirinin bulunduğu sözel bildiri oturumunda birbirinden değerli çalışmalar sunuldu. Bu çalışmalar hem sunumu yapan meslektaşlarımdan açımdan sunum tekniğini geliştirmek hem de dinleyiciler açısından yeni çalışma fikirlerinin akıllarda belirmesi açısından faydalı oldu.

Son olarak, ulusal kongrelerimiz dışında ilk defa spesifik bir kanser türüne yoğunlaşmış bu kongreye katılmış olmak bana akciğer kanseri tedavisiyle ilgili hem bilgilerimin tazelenmesine hem de yeni çalışma fikirlerinin yeşermesine olanak tanıdı. Bu kapsamlı kongrenin düzenlenmesinde emeği geçen Türk Akciğer Kanseri Derneği Yönetim Kurulu ve 11. Ulusal Akciğer Kanseri Kongresi Düzenleme Kurulu'na çok teşekkür ediyorum. Daha nice kongrelerde birlikte olmak dileğiyle.

BEST OF ASTRO**Dr. Hilal İrem AÇAN**

Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

■ 2015'ten beri düzenlenen BEST OF ASTRO toplantısına bu yıl da 11-12 Ocak tarihlerinde Konya ev sahipliği yaptı. Toplantıda ABD'de 66'sı düzenlenen ASTRO kongresinin önemli noktaları hocalarımızın sunumları ile özetlendi.

Toplantının Konya'da gerçekleşmesi bize hem BEST OF ASTRO'dan yararlanma fırsatı sunarken hem de Konya'yı az da olsa keşfetme imkanı tanıdı. Aynı zamanda bana da İstanbul'dan Konya'ya keyifli bir tren yolculuğu yaşattı.

Cumartesi sabahı Ferah Hocanın toplantının gerçekleştiği yer olan Washington,DC. 'den kısaca bahsetmesi ile başladı. Ardından jinekolojik tümörler oturumuna geçilerek özellikle lokal ileri serviks kanserinde sistemik tedavideki

(indüksiyon –adjuvan KT/immunoterapi) yeniliklerden bahsedildi. Sonraki oturumda Fulya Hoca sarkomlardaki neoadjuvan hipofraksiyone yaklaşımları hızlıca özetlemiş oldu. Üçüncü oturumda ise Cem Hoca 12 başlıkta Genitoüriner kanser konularını özetlerken aynı zamanda Adana'nın görülmesi gereken yerlerini de 12 başlıkla bizimle paylaştı.

Gastrointestinal tümörler oturumunda pankreas, kolonjiokarsinom , mide ,özafagus ve rektum kanseri ile ilgili güncel çalışmalar Esra Hoca tarafından bize aktarılırken , Melis Hoca da meme kanserinde yeni bir yaklaşım olan meme ve aksilla radyoterapisinde hipofraksiyone tedaviler konusundaki başlıkları kısaca özetledi. Ozan Hocanın palyatif tedaviler özeti ile toplantının cumartesi oturumları tamamlanmış oldu.

Hem günün yorgunluğunu atmak hem de Konya'nın yöresel lezzetlerini tatmak için

Mehmet Koç Hocanın düzenlediği akşam yemeğine geçildi. Yemekte neler yoktu ki... Kuru bamya çorbasından etli ekmeğe fırın kebabından tiride, hoşmerimden sac arasına kadar neredeyse Konya'nın tüm lezzetlerini tatma imkanı bulduk. Ardından Konya'nın simgelerinden olan sema gösterisine katıldık. Hem karnımızı hem ruhumuzu doyurarak cumartesi gününü sonlandırdık.

Pazar günü ise Müge Hoca tarafından sunulan baş boyun kanserleri oturumuyla başladı. Özellikle orofarinks kanserindeki yeniliklerden bahsedilerek güncel konu başlıkları sunuldu. İkinci oturumda Vildan Hoca santral sinir sistemi tümörleri ile ilgili kapsamlı bir özetle bizi bilgilendirmiş oldu. Sonraki oturumda hem KHAK hem de KHDAK'lerinde immunoterapi ve radyoterapi birlikteliği ile yapılan çalışmaların özetleri Serap Hoca tarafından bize aktarıldı. Sümerya Hoca hematolojik kanserlerdeki özeti ile BEST OF ASTRO toplantısı sonlandı.

Toplantı sonrasında kalan zamanımızı değerlendirerek insanlık tarihinin ilk şehri olarak bilinen Çatalhöyük bölgesine kısa bir yolculuk yaptık. Son olarak Mevlana türbesini ziyaret ederek Konya'dan ayrıldık.

BEST OF ASTRO ile ASTRO Kongresine fiziksel olarak katılamamış olsak da hocalarımızın sunumları sayesinde güncel gelişmeleri yakından takip etme fırsatı bulduk.

Son olarak bu toplantıyı düzenleyen, sunumlarıyla bize aktaran ve hazırlık sürecinden itibaren emek harcayan tüm hocalarımıza ve derneğimize teşekkür ederim. ■

BREASTANBUL 2024 Kongresi

Dr. Aysun ARSLANTAŞ ERKEN

Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi
Radyasyon Onkolojisi Bölümü

■ Yeni bilgiler edindiğim bu toplantıda, dünyada 10-12 Ekim 2024 tarihleri arasında İstanbul'da düzenlenen 'BREASTANBUL 2024' kongresi, yoğun uluslararası katılımı ve zengin bilimsel içeriğiyle dikkat çekti. Kongrede, alanında uzman konuşmacılar güncel bilgileri paylaşarak önemli katkılar sundu. Meme kanseri tedavisine dair en güncel bilgi ve yeniliklerin sunulduğu kongre, katılımcılara bilimsel açıdan doyurucu bir deneyim sağladı.

Değerli hocalarımız Nuran Beşe, Serap Yücel ve Evrim Tezcanlı'nın düzenleyici kurulunda yer aldığı kongrenin ilk günü, ESTRO eski dönem başkanı Dr. Philip Poortmans başkanlığında, ESTRO onaylı multidisipliner bir kurs ile başladı. Bu kurs, multidisipliner yaklaşımın meme kanseri tedavisindeki önemini vurgulayarak katılımcılara çok değerli bilgiler sundu.

Kongre boyunca meme kanseri tedavisinde güncel ve yenilikçi tedavi yaklaşımlar, dünyanın dört bir yanından gelen alanında uzman kişiler tarafından aktarıldı. Bu oturumlar, katılımcılara hem bilgi birikimlerini güncelleme hem de farklı perspektifler kazanma fırsatı sundu. Paneller ve uydu sempozyumları ise dinamik fikir alışverişini ortamı sağlayarak, farklı tedavi seçeneklerine dair farkındalığı artırdı.

Etkinlik, bilimsel içeriğinin yanı sıra profesyonel organizasyonu ve etkileyici atmosferiyle de hafızalarda yer etti. Meme kanseri tedavisine dair bu kapsamlı kongre, ulusal ve uluslararası katılımcıları bir araya getirerek bilimsel ortaklıklara olanak tanıdı. Şimdiden BREASTANBUL 2026'yı sabırsızlıkla bekliyorum! ■

Expert International Oncology Meeting (EXIOME)

Dr. Burak TILKI

Antalya Şehir Hastanesi Radyasyon
Onkolojisi Bölümü

■ Akdeniz Bölgesi Radyoterapi ve Onkoloji Topluluğu- Association of Radiotherapy and Oncology of the Mediterranean Area (AROME) tarafından 10-12 Ekim 2024 tarihlerinde İstanbul'da düzenlenen Expert International Oncology Meeting (EXIOME) toplantısına katılma fırsatı buldum. Son derece verimli geçen bu toplantı serviks kanseri, prostat

kanseri ve meme kanseri olmak üzere üç ana kanser tedavisi üzerine yoğunlaşmıştı. Bilimsel program genel olarak olgular üzerinden tartışılmalı konulara çözüm üretmek, güncel kılavuzları incelemek ve kılavuzların tartışılmalı vakalar üzerinden uygulanabilirlik durumlarını değerlendirmek, düşük-orta gelirli ülkelerde güncel tedavi modalitelerini optimum düzeyde uygulayabilmek üzerinedir. Afrika'dan Uzak Doğu'ya birçok meslektaşımızın katıldığı toplantıda alanında uzman çok kıymetli hocalarımızın tedavi yaklaşımlarını öğrenebilme ve tecrübelerinden faydalanabilme fırsatı yakaladım. Çok farklı ülkelerden meslektaşlarımızla yüz yüze tanışma ve tecrübelerimizi paylaşma şansını buldum. Ayrıca Hacettepe Üniversitesi Tıp

Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı olarak iki çalışmamızı poster, tez çalışmam olan bir çalışmamızı da sözel bildiri olarak sunma fırsatı yakaladık. Bu güzel ve faydalı toplantıyı organize eden hocalarıma, meslektaşlarıma ve organizasyon komitesine teşekkürlerimi sunuyorum. ■

Sahneden...

Rumuz Goncagül

İstanbul Devlet Tiyatrolarının beğenilen oyunu 'Rumuz Goncagül' güçlü oyuncu kadrosu ve müzikleriyle izleyenlere keyifli anlar yaşıyor. İki perdelik eserin yazarı Oktay Arayıcı, müzikler Timur Selçuk'a ait, yönetmen ise Zafer Algöz. Yaklaşık 2 saat sürüyor ve zaman nasıl geçiyor anlamıyorsunuz.

Konusuna gelince kısaca özetleyeyim. Olay 1970'li yılların sonlarında ekonomik sıkıntılar çeken ve ayakta kalmaya çalışan iki kadının hikayesini anlatıyor. İstanbul'un tarihi semtlerinden birinde eskimiş olan bir evde kızı Gülsün ile yaşayan İnsaf Hanım, kocasından kalma emekli maaşı ile geçinemeyince kendi kiracı olduğu evin bir odasını Sıtkı'ya kiralar. Ancak yaşadıkları geçim sıkıntısına ve toplumsal baskılara yine de çare bulamayan İnsaf Hanım kızının bir evi, bir güvencesi, bir yuvası olması için "Goncagül" rumuzu ile gazeteye evlenme ilanı yazar. Cevaben sayısız mektup gelince hepsiyle görüşmeye yetişemeyeceğini anlatan İnsaf Hanım, kiracısından yardım ister. Sıtkı, anne kızı yardımını kabul eder ve talipliler ile o da görüşür. Sonrasında ise olaylar bir anda içinden çıkılmaz bir hale gelir.

Gelir gelmesine de rengarenk giysiler, keyifli müzikler ve güldüren replikler derken bakıyorsunuz ki siz de oyunun içindesiniz. Mesela ben ve Refik Mayıssoğlu para alışverişinde. Şaka bir yana bu oyunu Ankara'da İrfan Şahinbaş

Atölye Sahnesi ve Şinasi Sahnesinde olmak üzere iki kez izleme fırsatı buldum. Kesinlikle tavsiye ederim. Oyunun en iyi yönetmen ve komedi müzikal oyunculuğu ödülleri olduğunu da hatırlatayım. İyi seyirler.

Kaynak: <https://www.devtiyatro.gov.tr/DevletTiyatro/tr/oyundetay/2832?a=>

Sahneden...

Saatleri Ayarlama Enstitüsü

Ahmet Hamdi Tanpınar'ın ölümsüz eseri 'Saatleri Ayarlama Enstitüsü' Serkan Keskin'in eşsiz yorumuyla sahnelerde. Tek perdelik tek kişilik bu oyunda sinema ve tiyatro iç içe geçerken Serkan Keskin hızla birçok farklı kişiliğe hayat veriyor. Bunu da öyle başarıyla yapıyor ki 2024 yılı içinde "Savaş Dinçel En İyi Erkek Oyuncu" ödülünü alması hiç de şaşırtmıyor. Hayri İrdal'ın geçmiş ile gelecek arasında sıkışmış ve bir türlü 'tam' olmamış hikayesini izlerken kah gülüyor kah hüzünleniyor ve mutlaka tanıdık birşeyler buluyorsunuz. Bu arada oyun akışında sahne ortasında saat gibi işleyen bir ray sistemi var, dikkat. 105 dakika süren oyun için saatlerinizi ve vaktinizi ayırmanızı şiddetle tavsiye ederim.

UROK 2025

XVI. ULUSAL RADYASYON ONKOLOJİSİ KONGRESİ

9 - 13 Nisan 2025

Elexus Kongre Merkezi
Girne - KKTC

